

TRE LÄNKAR

ORGAN FÖR ODD FELLOW ORDEN I FINLAND 1/2025

TRE LÄNKAR

Huvudredaktör:

Marja Saunamäki (R36)

marja.saunamaki@gmail.com

0400 880189

Redaktionen:

Stig-Göran Byskata (21)

stig.byskata@pp.inet.fi

040 541 3689

Ann-Christin Jylhä (R18)

ancijylha@gmail.com

050 321 4894

Gunilla Lindman (R16)

lindman.gunilla@gmail.com

0400 984 458

Tommy Olin (9)

tommy.olin@multi.fi

0500 272 232

Jan-Henrik Stenvall (54)

jan-henrik.stenvall@oddfellow.fi

040 725 1666

Monica Wickström (R10)

monwickstrom@hotmail.com

040 759 9575

Ombrytning:

Severi Brandt (40)

severi.brandt@me.com

0400 777 277

Korrektur:

Margot Nyström (R38)

Storrepresentantern

Foto: Veikko
Nurminen

TRE LÄNKAR

Utkommer 4 gånger/år.

Materialstopp och födelsedagar:

No 1 22.1. april - juni

No 2 1.4. juli - oktober

No 3 19.8. november - januari

No 4 28.10. februari - mars

ISSN 1796-3125

Årgång 78

Organ för Odd Fellow

Orden i Finland

Ansvarig utgivare:

Kai Johansson

Odd Fellow -kansliet

Kopparvägen 1, (5 vån.)

00440 Helsingfors

kanslitid kl. 10 - 15 (ti-to)

(09) 631 680 Heli Salmela

(09) 631 660 Jan-Henrik Stenvall

info@oddfellow.fi

www.oddfellow.fi

Innehåll - Tema: "Systerskap / broderskap"

Ledare	3
Rebeckarådet informerar	4
Storlogen informerar	5
Exstorkaplanens tankar	6
Marjas hörna	7
Hyllningstjänst	7
Summering av den gångna säsongen	8
Storlogemöte 15-16.2.2025	10
Storämbetsmännen 2025	12
Vägen till broderskap	14
Systerskap	15
Odd Fellow i Oslo förnyar sitt ordenshus	16
Tio år av rebeckavandring – en personlig betraktelse	18
Vänlogebesök i västerled	19
Tour de Rebecka 2024 (Från Mariehamn till Utsjoki i norra Finland – på cykel)	20
Odd Fellow i Finland 100 år – det första kvartalet	22
Bangatan 9	24
Rebeckasystar i 60, respektive 50 år	26
Stiftelsen Odd Fellows Barnfond informerar	27
Rapport från Borgå R5 Fredrika Runeberg	28
Avlidna	30
Veteraner	30
Jubelveteraner	30
Nya länkar	31
Födelsedagar 1.2.2025 - 31.3.2025	33

Nästa nummer utkommer i maj månad.

Tema: "Respekt"

Redaktionen förbehåller sig rätten att redigera eller att inte publicera insänt material.
Medlemmar har rätt att fritt låna publicerat material. Källan måste dock härvid uppges.

Med undantag av de skrivelser som inlämnas av storlogens och rebeckarådets
ämbetsmän uttrycker de artiklar som publiceras i tidningen skrivarens personliga
tankar.

Ledare

Monika Aspelin – rådspresident

Odd Fellow Orden, en institution som genomsyras av tradition och gemenskap, står inför en fråga som många historiska organisationer brottas med: Hur kan man modernisera utan att förlora sin själ?

Odd Fellows bygger sin identitet på sina ritualer och ceremonier – symboliska handlingar som förenar medlemmarna i en känsla av samhörighet och kontinuitet. Dessa traditioner fungerar som en bro mellan generationer och skapar en djup gemenskap. Men vår tradition är inte bara en enhetlig struktur; den består av flera lager av ritualer och sedvänjor.

Vi har ritualer som är strikt formella. Samtidigt har vi traditioner och regler. Ritualerna och traditionerna utgör vår referensram. Alla delar är lika viktiga, men kan uppfattas som oflexibla och inaktuella. Vår uppgift är inte bara att bevara dem, utan också förklara deras relevans för våra medlemmar. Tradition handlar inte om att stoppa utvecklingen, utan om att stå stadigt medan världen förändras. Vid rådsmötet genomfördes små justeringar av rebeckaritualerna för att göra dem tydligare och mer tillgängliga, utan att deras symboliska djup gick förlorat.

Odd Fellow Orden har alltid haft en särprägel som bygger på dess rituella och etiska kärna. Men i en värld där konkurrensen om människors tid och engagemang är hårdare än någonsin, är öppenhet en nyckel. Det är dock viktigt att skilja på öppenhet och

förändring. Att visa vad man står för, sina värderingar och sitt unika sätt att arbeta, är inte samma sak som att marknadsföra sig på ytliga grunder. Odd Fellows styrka ligger i det autentiska, och det är denna autenticitet som bör framhållas i mötet med omvärlden.

Men öppenheten måste också balanseras med omsorg om den befintliga gemenskapen. Att värna om våra befintliga medlemmar är inte bara viktigt – det är själva grunden för vår existens. Vår Ordens framtid är också beroende av att dess nuvarande medlemmar känner sig sedda och inkluderade.

Vi behöver kunna skilja på vilka frågor som tillåter flexibilitet och vilka som kräver strikt lojalitet till traditionerna. Ritualer som våra ceremonier och symboliska handlingar är ofta det som skapar kontinuitet och stabilitet. De ska inte förändras lättvindigt, då de utgör en del av organisationens själ. Å andra sidan finns det frågor som rör hur vi kommunicerar våra värderingar och hur vi når ut till nya generationer, där flexibilitet och modernisering är både välkomna och nödvändiga.

Det är en balansgång, men tradition och modernisering behöver inte stå i konflikt – de kan stärka varandra. Även om modernisering är nödvändig kan den innebära utmaningar om den inte hanteras varsamt. Odd Fellows, med sina djupa traditioner, riskerar att förlora sin identitet om ritualer och traditioner förenklas eller försvinner helt.

Traditioner fungerar som ett lim mellan medlemmarna, oavsett bakgrund,

ålder eller intressen. Odd Fellows historia är inte ett hinder för utveckling – den är en tillgång. Traditionerna, även uttryck som "så har vi alltid gjort", bär på en positiv kraft. De visar hur organisationen har överlevt och blomstrat genom tider av förändring. Genom att använda traditionerna som en kompass kan Odd Fellows navigera mot framtiden utan att förlora sin själ. Modernisering ska inte ersätta tradition, utan stärka den genom att göra den mer tillgänglig och begriplig för nya generationer.

Precis som många andra ideella organisationer står Odd Fellows inför utmaningen att attrahera nya medlemmar. Men det är avgörande att prioritera kvalitet framför kvantitet. Det är bättre att välkomna medlemmar som delar organisationens värderingar än att bredda sitt fokus för mycket och riskera att tappa identiteten. Den verkliga styrkan i Odd Fellows ligger i dess förmåga att erbjuda en meningsfull gemenskap. Genom att kommunicera detta värde kan organisationen förbli relevant i en snabbt föränderlig värld.

Det finns ett stort behov av de värderingar som organisationen står för: gemenskap, etik och personlig utveckling. Men för att möta dessa behov måste organisationen fortsätta att balansera mellan tradition och modernisering. Traditionen är en grund att stå på – inte ett hinder för förändring.

Rebeckarådet informerar

Siv Peräneva - rådsskattmästare

Kalenderåret 2025 är redan en god bit på väg och de första vårtecknen ligger i luften när detta nummer av vår tidning når er. Verksamheten i logerna och lägren är i full gång och valutskotten i de loger och läger som har ämbetsmannabyte i höst har nu haft en intensiv tid. Jag hoppas att systrarna gärna tar emot ämbeten då de tillfrågas. Det är många ämbeten och platser i utskott och arbetsgrupper som ska fyllas för att verksamheten ska rulla på och våra möten ska kunna genomföras. Ingen kan göra allting ensam men med samarbete och gemensamma krafter klarar vi av mer än vi själva tror och att anta en utmaning kan vara det som behövs för att själv växa och utvecklas.

På rådsmötet i november valdes också en ny styrelse för rebeckarådet för de följande fyra åren. Den nya styrelsen påbörjade sitt arbete genast efter mötet. Många motioner och ärenden behandlades på rådsmötet och de beslut som gjordes ska nu verkställas. Bland motionerna som godkändes var ett block på 12 gradritualer, 7 på svenska och 5 på finska, där ritualtexterna har uppdaterats och språket förenklats och förenhetligats samt samordnats mellan språkgrupperna. Förnyelserna i ritualtexterna är ändrade med varsam hand för att bevara det unika i vårt rebeckaspråk och samtidigt se till att språket är konsekvent.

I samband med att ritualtexterna skrivs om har styrelsen beslutat att också låta granska och uppdatera

anvisningarna och instruktionerna i ritualerna. Rådspresidenten har tillsatt en arbetsgrupp för detta. Arbetet har påbörjats och väntas vara klart under våren.

En motion som gäller revision och verksamhetsgranskning av rebeckarådsföreningen godkändes också på rådsmötet. Detta viktiga beslut kommer i framtiden att underlätta administrationen och göra förvaltningen smidigare. Enligt tidigare praxis valdes en revisor och en ersättare samt en verksamhetsgranskare och en ersättare, en från vardera språkgruppen, att granska föreningens förvaltning, bokföring och bokslut för verksamhetsperioden. Denna sammansättning av revisor och verksamhetsgranskare var tungrodd och tidskrävande. Då revisionslagen förutsätter att vår förening har en auktoriserad revisor är det inte självklart att det finns sådana inom vår Orden.

Den tidigare styrelsens förslag och motion till rådsmötet var att val av verksamhetsgranskare slopas och att en revisor och en ersättare väljs. Det är också möjligt att välja en revisorsammanslutning till revisor och i så fall behöver ingen ersättare väljas. Motionen godkändes och revisionsammanslutningen Ernst & Young Oy Ab valdes till revisor för Rebeckarådet i Finland I.O.O.F rf för följande fyraårsperiod. En ansvarig revisor från bolaget utsågs.

Detta system för revision av rebeckarådsföreningen minskar byråkratin och gör förvaltningen smidigare utan att ge avkall på granskning och övervakning.

Medlemsregisterprogrammet Stella har fått en ny funktion för Anmälan

om verksamheten. Vi hoppas att denna nya funktion har underlättat sekretärarnas och protokollförarnas arbete vid årsskiftet då anmälan om verksamheten inlämnades. Det sker kontinuerligt utveckling och förbättring i medlemsregisterprogrammet Stella och vi hoppas att all utveckling bidrar till att programmet är lätt att använda och har de funktioner som underlättar det dagliga arbetet i institutionerna. Utveckling och förbättring kräver också resurser och några stora belopp för vidareutveckling av Stella fanns det inte utrymme för i budgeten för denna fyraårsperiod men små förbättringar och uppdateringar kommer att göras.

De deputerade rådspresidenterna från båda språksektionerna har av rådspresidenten fått som uppgift att ytterligare förtydliga anvisningarna om den rådande tjänstevägen och kommunikationskanalerna som vi hittar i de permanenta föreskrifterna. Detta är inte för att öka byråkratin utan för att hjälpa ämbetsmännen i institutionerna att lätt få en överblick över vem man kontaktar i olika ärenden. Styrelsen har redan fått ta del av en första version av detta och jag är övertygad om att det här kommer att bli ett värdefullt hjälpmedel och minneslista för ämbetsmännen och också ett sätt att få informationen direkt åt alla som behöver den. I de permanenta föreskrifterna hittar man också mycket annan nyttig information som är till hjälp och vägledning i olika situationer.

Jag önskar er alla givande möten och soliga vårdagar.

Storlogen informerar

Carl Magnus Gardberg - exstorsekreterare

Vaktombyte

Ibland kan det vara besvärligt med lång tid mellan deadline och publicering. När denna text skrivs har vi ännu tre veckor kvar till Odd Fellow Storlogens i Finland storlogemöte, men när denna tidning publiceras har mötet redan hållits, och en ny styrelse har tillträtt i vår Orden. Av den styrelse som vid storlogemötet slutförde sin mandatperiod fortsätter två medlemmar i nya roller, medan en fortsätter i sin tidigare roll. Vi övriga fem medlemmar övergår så att säga till "reserven" när en ny styrelse tagit över för de kommande åren 2025 – 2029. Den nya styrelsen presenteras på annat ställe i denna tidning, och vi tillönskar den lycka och framgång i detta krävande värv.

En svår fråga som den avgående styrelsen måste överlåta till den nya styrelsen gäller problemen med vårt kansli i Kiinteistö Oy Pallotalo i Helsingfors. Vid ett extra fullmäktigemöte i Tammerfors i augusti i fjol fick styrelsen fullmakt att sälja kansliet till ett pris som styrelsen finner bäst. Problemet är dock det att fastighetsbolaget är i sådant skick att köparna inte precis står i kö. På rekommendation av Ordens revisor har aktierna som berättigar till kansliets lokal i bokslutet skrivits ner till 1 euro. Om fastigheten kunde renoveras till ett bostadsaktiebolag kunde en lösning hittas, men detta kräver tillstånd av Helsingfors stad. Detta i sin tur kommer att ta lång tid, så någon snabb lösning är inte att vänta. Kansliet i sig har fungerat väl, men är i nuläget onödigt stort. I takt med ökad digitalisering

hålls allt fler möten på distans, så behovet av mötesutrymmen har minskat. För de flesta utbildningstillfällen är kansliet däremot ofta för litet, varför dessa måste ordnas i olika konferenslokaler. Om Orden kunde lösa problemet med vårt nuvarande kansli, kunde ett mindre kansli passa bättre, och det är inte alls säkert att ett sådant behöver ligga i Helsingfors.

Under våren har igen uppsatstävlingen European Youth Tour genomförts i våra olika distrikt. Inbjudna tävlanden kommer från gymnasier och yrkeshögskolor, och segrarna korades i januari. Ett problem har dock länge varit att få synlighet för den fina verksamhet European Youth Tour står för. På mindre orter är det normalt lätt att kalla lokalpressen till prisutdelningen och få uppmärksamhet den vägen. I större städer att det dock svårt att väcka pressens intresse. En stor, dominerande tidning koncentrerar sig tydligen hellre på större ärenden än denna sorts insats för våra kommande påverkare... Priset är dock som tidigare en resa via Island till Förenta nationerna i New York, tillsammans med pristagare från övriga storloger i Europa. Storlogen i Schweiz kommer i år att också inbjuda två ungdomar från Ukraina, ett fint initiativ. Resan genomförs under sensommaren, och på basen av responsen från tidigare års deltagare har den blivit ett minne för livet!

Även om jag i förra stycket gav lite kritik till våra större tidningar gällande deras ointresse för vårt European Youth Tour-projekt, måste vi dock också konstatera att vår Odd Fellow

Orden under hösten i ett par av dessa tidningar fått oväntat fin publicitet både på finska och svenska. 28 oktober 2024 ingick i Helsingin Sanomat ett helt uppslag om Odd Fellow i Åbo, där vår storsire Kai Johansson under rubriken "Outojen miesten veljeskunta", intervjuades om vår verksamhet, finska logehuset på Rätälälgatan presenterades samtidigt som konkreta exempel på vad våra budord innebär gavs. Tidningen följde med några logebroder som besökte en ålderstigen broder, som inte längre kan delta i logearbetet på plats, men som har en lång Odd Fellow-bana bakom sig. Artikeln var skriven i positiv anda, och ledde direkt till förfrågningar från utomstående om möjlighet till medlemskap. Efter detta fick vi 29 november 2024 i Hufvudstadsbladet se en helsidesartikel om Odd Fellow i Borgå med rubriken "Odd Fellows är inte konstiga alls". Verksamheten inom vår Orden presenterades ingående i denna artikel, som ursprungligen ingått i Borgåbladet, och som Hufvudstadsbladet sedan gav en större spridning i vårt land.

Detta är som sagt min sista krönika i denna spalt. Jag ser tillbaka på fyra givande och intensiva år, och framför mitt varmaste tack för dessa fina år jag fått uppleva. Mitt engagemang för Odd Fellow försvinner ingenstans!

Exstorkaplanens tankar

Bror Gammals

Att hoppas är att finnas till

Om hoppet skriver Agneta Ara i dikten – Namnet - från samlingen "Det är som i dikter"

*"nej,
störst är inte tron, inte kärleken,
störst är hoppet,
det blinda, vanvettiga hoppet."*

Hoppet är abstrakt, ett begrepp. Ändå är symbolen för hoppet ankaret – det enda konkreta av de klassiska symbolerna tron, hoppet och kärleken. Med ett ankare kan man göra någonting, företa en handling.

Sedan kommer jag att tänka på gamla melodramer där läkaren kommer ut ur den sjukes rum och säger: "Det enda vi kan göra är att hoppas." Då har – föreställer jag mig – varken kärleken eller tron hjälpt. Hoppet är alltså det sista vi har. Någonstans har jag läst: "Om hoppet inte finns på jorden, finns det inte heller i himlen."

Min ordbok säger bland annat om ordet hopp, att det betyder förtröstan, tillit, förlitan, möjlighet, chans, vision, tro. Hopp är ett positivt ord. Hopp är att se det som inte kan ses. Hopp är längtan efter en bättre morgondag. Hopp är längtan, en längtan som efter den kära. I den längtan är den kära nära.

Att hoppas är att drömma. Det är att tro på att någonting kan förändras, att det kan bli annorlunda, att det i någon mening kan bli bättre och fullkomligare. När en människa

hoppas, så sträcker hon sig utöver de gränser som binder henne. Hon får ofta mod och kraft att gå över gränserna, att lämna det som är gammalt bakom sig och söka sig mot någonting nytt. Hon tror att det som hon hoppas på skall bli verkligt en gång även om hon inte nödvändigtvis räknar med att hon själv skall få uppleva det.

Hoppet innebär alltid en risk, ett vågspel. Det gäller att tro på att man skall nå det mål som man hoppas på. Det är inte på förhand säkert att man når fram. Men under alla omständigheter innebär det att man låter sig ledas av sitt hopp, att man överskrider gränser, att nya vidder och nya horisonter öppnas.

Hoppet kan inte trängas in i ett rum med stängda dörrar och fönster, med möblerna och gardinerna på plats. Ändå kan det stängda rummet bli en trygghetssymbol. Det stängda rummet kan vara mitt hem ja till och med min loge eller någon annan samhörighet.

Nu hoppas vi på morgondagen. Om vi hoppas. Ordet hopp finns att tillgå. Det kan skrivas, det kan uttalas och avlyssnas, det kan omtalas. Allt detta kan ske i det stängda rummet. Det stängda rummets trygghet där man får lyssna till ett hoppets budskap.

Till detta vill jag säga att hoppet behöver en jord. Hoppet behöver människor som lever på denna jord. Att hoppas är att finnas till. Att ha ett hopp hör samman med att ha förtroende för människorna, att ta risken att lita på varandra. Man måste våga

tro att det finns någon som lyssnar till och är mottaglig för det hopp som man vill förmedla. Hoppet behöver nutid minst lika mycket som framtid och forntid. Hoppet hör jorden till. Hoppet behöver otrygghet, risktagande, osäkerhet och en del hopplöshet, förtvivlan, lidande och mörker. Detta som grogrund. Den grogrund som finns utanför det stängda rummet. Man brukar säga: "Så länge det finns liv, finns det hopp!" Jag vill hellre säga: "Så länge det finns hopp, finns det liv!" För hittar vi inte hoppet på jorden så hittar vi det inte heller i himlen.

För länge sedan läste jag en berättelse som då bosatte sig inom mig för att tydligen finnas kvar för alltid. Det var en man som satt i fängelse, han hade suttit där i många år och den dag närmade sig då han skulle bli frigiven. Han var väldigt osäker på om han skulle våga sig hem, om han skulle bli väl emottagen. För att ge sig en chans och för att gardera sig mot en alltför hård besvikelse skrev han hem och sade. Jag kommer att bli fri den och den dagen och jag kommer att åka förbi vårt hus med tåget. Om jag är välkommen så häng upp en vit handduk i äppelträdet. Den dag kom när han satt i tåget och nalkades sin hemort. Han satt och såg på skogen med all sin osäkerhet inom sig. Plötsligt var skogen slut och han såg sitt hus och äppelträdet och det var fullt med vita dukar.

MARJAS HÖRNA

Till det här numret kom så många artiklar om temat – systerskap och broderskap – att jag bestämde mig för att skriva om ett annat ämne – kärlek.

Jag försöker vara värdig kärleken, värd mina nära och kära, andra systrar, bröder och alla mina vänner. Samtidigt försöker jag lära mig att acceptera och älska mig själv. Jag känner ofta att jag misslyckas. Jag förmår inte. Osäkerheten tar över, och särskilt på natten dyker de skrämmande tankarna upp om att bli övergiven – att bli kritiserad av andra.

De som är klokare än jag har sagt att kärlek inte behöver förtjänas. Vi

Kärlek

behöver inte ändra oss för att vara värda den. Ingenting behöver förändras för att vi ska kunna älska oss själva. Kärleken finns alltid inom oss. Den tar aldrig slut.

Men är det så att vi inte ens behöver försöka älska eller kunna älska? Jag förstår att alla är värda kärlek. Jag tror att det är viktigt att försöka öppna sitt hjärta också för dem som av någon anledning inte är värda min kärlek.

Kärleken är gränslös, och eftersom den är gränslös kan den inte lämna någon utanför. Även om jag skulle ha en dålig dag och känna mig helt misslyckad, så kan jag inte utesluta kärleken. Det är en kraft som är och förblir ofantligt mycket större än jag. Den varken kräver eller tvingar fram någonting. Försiktigt och tålmodigt väntar den bara på att jag en dag igen skall vara öppen för kärleken.

Jag får något varmt inombords när jag ser in i mitt barnbarns glädjestrå-

lande ögon, då jag minns den nyfödda i min famn, eller då jag stryker pälsen på mitt keldjur. Jag kan också ge kärleken tillåtelse att flöda när jag ser de höstfärgade löven på marken, när jag stillar mig inför lågan från ett ljus, eller när jag sitter vid havet och lyssnar till vågornas brus efter stormen.

När jag tillåter kärleken känner jag mig uppfylld av den. Då känner jag mig också fullkomligt älskad.

Acceptera dig själv sådan som du är – det är också kärlek!

Med önskan om solljus och värme i er vår,
med kärlek

Marja

Översättning: Gunilla Lindman

HYLLNINGSTJÄNST

Stiftelsen Odd Fellows Barnfonds Hyllningstjänst är ett lätt och fungerande sätt för en syster, en broder eller en institution att framföra en hyllning till en mottagare t.ex. på en bemärkelsedag eller till minnet av en hädangången.

- Du överför din donation till Barnfondens konto (Aktia IBAN FI69 4055 0010 6473 90) och därefter sänder du e-post till marja.saunamaki@gmail.com
- Berätta mottagarens adress, vem hyllas, vem hyllar och hur mycket pengar har donerats samt bifoga en egen hyllningstext om så önskas.
- Om du sänder uppgifterna per e-post, var vänlig och tillfoga ditt telefonnummer.

Odd Fellow Lastenrahastosäätö
Stiftelsen Odd Fellows Barnfond

Summering av den gångna säsongen

Kai Johansson - exstorsire

Vid storlogemötet i februari 2025 fattades ånyo viktiga beslut angående Ordens verksamhet. Liknande beslut togs också vid rådsmötet i november 2024.

Storlogen och Rebeckarådet är självständiga organisationer i Finland. Båda har sina egna beslutsorgan, administration, ekonomi och ritualer, men tillsammans och som jämlikar bildar vi Odd Fellow Orden i Finland.

Under de senaste åren har vi utvecklat Ordens verksamhet på många sätt. Samarbetet mellan systrar och bröder har varit utmärkt. Alla viktiga reformer har planerats, förberetts och genomförts tillsammans. Jag hoppas att denna utveckling fortsätter. Det finns fortfarande många saker vi kan göra mer tillsammans.

Under de senaste åren har Orden tagit ett enormt digitalt språng. Vi har ett synnerligen bra fungerande medlemsregisterprogram, Stella, som alltmer även fungerar som ett styrningssystem för verksamheten.

Stella anskaffades som ett investeringsbeslut, så kostnaderna för programmet var inte reserverade i budgeten. Utvecklingsarbetet pågår fortfarande eftersom inga färdiga program fanns tillgängliga. Varje tillägg, ny funktion eller anpassning av programmet kostar. Därför sker utvecklingen stegvis.

Det bör konstateras, att Stella har mottagits utmärkt i loger och läger. Användningen av Stella har blivit rutin och har underlättat arbetet både för institutionerna och Odd Fellow kansliet.

Det har blivit allt vanligare att anmäla sig till möten i loger och läger via Planeta. Detta ger institutionerna möjlighet att få information om antalet deltagare i förväg, vilket underlättar enormt vid mötesarrangemang, särskilt vid måltider. Vid anmälan finns också möjlighet att uppge eventuella matrestriktioner. Att ta hänsyn till dessa är ett tecken på omsorg och hänsyn till andra.

Då Planeta tas i bruk står logerna och lägren i centrum och de beslutar själva hur de vill hantera mötesanmälningarna. Många institutioner har härvid varit flexibla och tagit hänsyn till sina medlemmar. Det är inte möjligt att över en natt övergå till ett system där alla måste anmäla sig via Planeta, även om storlogen uppmanar till det. En bra protokollsekreterare/-förare kan till exempel i medlemsbrevet skriva: "Kära broder, om du inte använder Planeta, ring mig och meddela att du kommer till mötet".

Orden har också fått nya hemsidor där vi samlar alltmer material som styr verksamheten i loger och läger. Vi närmar oss en situation där alla våra lagar, föreskrifter, meddelanden,

handböcker och riktlinjer är uppdaterade och alltid tillgängliga för våra medlemmar.

Materialet på sidorna ger också en omfattande översikt av vår verksamhet och dess innehåll. Dessa sidor används redan i många loger för att rekrytera nya medlemmar. Det är också klart att främlingar som är intresserade av vår Orden, först söker information om oss via nätet.

Jag vill ännu betona vikten av att informationen på vår hemsida är aktuell. Informationen uppdateras och läggs till kontinuerligt. I dag kopierar vi inte längre material till olika pärmar där informationen måste sökas. Svaren på frågor måste komma omedelbart och informationen ska vara i enlighet med våra gällande föreskrifter och alltid vara aktuell.

Från och med nästa höst kommer vi att sluta med skriftliga möteskalendrar. Mötesdagar och mötesinnehåll för loger och läger kommer att finnas på vår hemsida. Protokollsekreterarna/-förarna behöver inte längre meddela om mötesändringar till andra institutioner, utan ändringarna uppdateras omedelbart i kansliet så snart de meddelas från logerna.

Förra hösten övergick vår viktigaste publikation, tidningen Tre Länkar, till digitalt format. Alla nummer kan läsas via vår hemsida när som helst och

var som helst. Artiklar i tidningen kan även skrivas ut, sparas och redigeras för eget bruk.

Många loger har insett värdet av att skriva ut dessa tidningar och ge dem till äldre medlemmar som inte har möjlighet att läsa dem online. Detta är logens eget värdefulla arbete för sina medlemmars bästa. Det handlar om att ta hand om, visa omsorg, minnas och hålla fast vid varandra.

De ovan nämnda reformerna har varit nödvändiga. Vi kommer inte att kunna få yngre systrar och bröder att gå med i vår Orden om vi kämpar emot mobiltjänster. Det är alltid meningslöst att motarbeta sådana förändringar som är oundvikliga i vårt samhälle. Framtiden inte bara närmar sig, utan vi bygger den varje dag.

Vi har dock inte ansett det nödvändigt att ändra våra värderingar, seder eller traditioner. De är grundstenarna för vår verksamhet. Vi ser dem som ett arv från våra förfäder. Vi vill bevara dem och i sinom tid överföra dem till kommande generationer. I Odd Fellow-verksamheten måste vi sålunda koncentrera oss på det väsentliga.

Ordens viktigaste uppdrag är att hjälpa, stödja och gå sida vid sida med våra systrar och bröder. Att stärka känslan av gemenskap, ta hand om andra och hjälpa dem är Odd Fellow -rörelsens kärnverksamhet.

Vår framgång bygger på vår starka idélära och gemenskap. Vi bryr oss om varandra, vi respekterar varandra och vi litar på varandra. Kärlek, gemenskap och omsorg kan inte läggas ut på beting.

Vi måste allt mer öppna våra skynken mot samhället. Vi måste synas så att vi kan bli funna. Vi måste få publicitet för vårt arbete. Vi måste kunna berätta mer öppet och aktivt om allt det goda vi gör, drivna av medmänsklig kärlek och passion för våra systrar och bröder, men också för samhällets mest utsatta.

Denna fyraåriga storlogeperiod har kraftigt skuggats av pandemin, coronan. De samhälleliga restriktioner som kom med denna pandemi drabbade Odd Fellow-verksamhetens kärna på värsta tänkbara sätt: vår gemensamma samvaro. Våra logelokaler måste stängas, möten ställdes in och vårt fysiska umgänge var kraftigt begränsat på många sätt.

Under coronatiden minskade vårt medlemsantal med cirka 1000 systrar och bröder. Denna period har lämnat bestående spår i vår verksamhet och vårt samarbete. Varje medlem som har avgått eller avlidit innebär alltid en stor och kännbar förlust för oss alla.

Vi kämpar fortfarande också med ekonomiska svårigheter. Den årliga medlemsavgiften som saknas från 1000 medlemmar har orsakat ett stort hål i både storlogens och rebeckarådets

ekonomi. Vi känner alla stor oro över vår ekonomiska situation.

Lyckligtvis verkar det nu som om vi långsamt återhämtar oss från de svåraste tiderna. Systrarna och bröderna har fått ny energi att fortsätta med verksamheten. Vi har hittat nya och effektiva sätt att rekrytera medlemmar. Vår verksamhet är aktiv på många håll och vi kan återigen förverkliga våra ideal med full kraft. Vi bygger nu en ny framtid.

Odd Fellow Orden i Finland fyller 100 år i år. Huvudfesten kommer att hållas i augusti i Vasa. För att fira att Odd Fellow funnits i Finland i 100 år samlar vi in pengar till Stiftelsen Odd Fellows Barnfond. Denna stiftelse kan betraktas som varje systers och broders egen stiftelse. I denna insamling förenar vi våra krafter och visar att vi vill stå helhjärtat på de sämre lottades sida och hjälpa dem som är mest utsatta.

Jag har haft äran att vara medlem i denna Orden i 33 år. Av dessa har jag exakt i 16 år verkat som storämbetsman. Först som storsekretare, vice storsire och två perioder som storsire. Den här tiden har varit den bästa i mitt liv. Jag har upplevt allt arbete inom Orden som mycket meningsfullt. Vår Orden ger oss oändliga möjligheter att delta i olika uppgifter, och det mest värdefulla är att hjälpa andra. När du känner att ditt arbete är meningsfullt och du kan vara med och påverka blir livet lyckligt. Så har det varit för mig.

Storlogemöte 15-16.2.2025

Storlogemötet hölls på Hotel Scandic i Aulanko, Tavastehus. Storlogemötet 2021 var på grund av covid-19-pandemin ett tvådelat möte, där förenings- och fullmäktigemötet hölls i maj 2021, medan det rituella mötet ägde rum i augusti 2021. Vi kan säga, att efter åtta år var vi nu åter tillbaka vid det traditionella, storlagna storlogemötet.

I mötet deltog 180 bröder, 5 rebeckasystrar och 6 hedersgäster, vilket resulterade i ett totalt deltagarantal på 191 deltagare.

Storsire Kai Johansson ledde ordet under lördagen och söndagen fram till ämbetsmannainstallationen på

söndagen, då Past European Grand Sire, exstorsiren Tapio Katajamäki tog över.

Lördagen började med att 94 bröder erhöll storlogegraden, varefter mötet fortsatte för att minnas de systrar och bröder av storlogegraden som avlidit sedan det senaste storlogemötet den 28 augusti 2021.

Fullmäktige hade att fatta beslut om totalt 24 inlämnade motioner. Jag vill påstå att fullmäktige var eniga om samtliga motioner, även om det vid vissa motioner förekom några röda röster. Det är ju självklart att motionsställarna står fast vid egna inlämnade motioner in i det sista.

Gällande den kanske viktigaste motionen var fullmäktige enhälligt. Motionen som godkändes ger styrelsen möjlighet att skriva om lagtexten så, att efter godkännande från Patent- och registerstyrelsen ges fullmäktige möjlighet att samlas varje år för att godkänna bokslutet och uppgöra en budget för det kommande året. Det är en förgången värld att vi upprättar en budget för fyra år och inte heller är det lagenligt att ett bokslut väntar på fastställande i flera år.

Som ett litet urval bland motionerna kan nämnas att fullmäktige beslutade att våra lagböcker endast ska publiceras i digitalt format, likaså möteskalendern. Dessa kommer att finnas

Exstorsirerna; Pentti Grönberg, Bror Krause, Tapio Katajamäki, Rabbe Strann och Kai Johansson. Foto: ExSVH Benjam Kukko.

på Ordens hemsida och kan läsas av alla medlemmar och vid behov även skrivas ut.

Det har säkert blivit tydligt för alla att storlogens medlemsavgift kommer att höjas, men inte genast i sin helhet, utan årligen efter behov. Storlogens inbesparingsarbete medför att det eventuellt inte finns något omedelbart behov av höjning, men vi lever i en värld där vad som helst kan hända.

De nyvalda storrepresentanterna har en viktig uppgift inom sina institutioner. De skall senast då mötesprotokollet från storlogemötet godkännts och fördelats informera bröderna i logen och lägret om de beslut som har fattats.

Under SS Kai Johanssons ledning förflöpte lördagens förhandlingar som förväntat. Broder Kai utstrålar vishet och auktoritet och genom hans enorma kunnande, lugn och personliga utstrålning förflöpte dagen i sann brödrakärlek.

Efter lördagens mötesförhandlingar var det dags för kvällssupé. Deltagarna fick njuta av en god middag och ett vackert program. Höjdpunkten var då europeiska storsiren Morten Buan,

tillsammans med de nordiska ländernas representanter - Cecilia Wikström-Boman (Sveriges storsire), Ove Brunström (Sveriges vice storsire), Gudmundur Eriksson (Islands storsire), Hafdis Stefansdottir (Islands vice storsire) och Atle Gjerlow Wollo (Norges storsekreterare) avtackade vår storsire Kai Johansson. Pricken på i:et var när Islands vice storsire (Hafdis Stefansdottir) gav ton och ledde allsången till For He Is a Jolly Good Odd Fellow.

Söndagsmorgon stundade och allvaret återvände när storlogemötet gick in i den sista fasen. Tidigare ämbetsmän avtackades och erhöll välförtjänta exämbetstecken och den nya bemaningen installerades i sina ämbeten med Tapio Katajamäki vid rodret.

När storsire Kai Johansson stod i beråd att emotta sitt så välförtjänta exstorsiretecken, läste broder Tapio en dikt där han liknade broder Kai vid en vit båt och oss övriga medlemmar vid måsarna. Måsarna, långt ute till havs, är i behov av en trygg plats och den platsen har varit den vita båten (Kai) att vila ut på, som trots stormiga vindar och hög sjögång alltid varit en trygg plats för oss måsar och lotsat oss till en lugn hamn. Kais åtta år som den

vita båten och den trygga tillvaron för oss var mycket turbulent. Covid-19-pandemin medförde specialarrangemang i vår verksamhet och "Pallotalos" situation gjorde inte vårt dagliga liv bättre.

Jag tar tillfället i akt och riktar ett innerligt stort och varmt tack för din tid som storämbetsman och storsire. Trots att det är med vemod i våra hjärtan att du lämnar posten, vet vi att du alltid finns där för oss även i fortsättningen.

Slutligen vill jag rikta allas våra varmaste gratulationer till de nyvalda ämbetsmännen och framför allt till vår nya storsire Boris Östman. Det är stora stövlar du stiger i, men jag, liksom alla övriga medlemmar, är helt övertygade om att du fortsätter på samma bana som dina företrädare och styr båten med fast hand i samma anda till en trygg hamn.

Oss väl och ingen illa!

*Jan-Henrik Stenvall
ExDS*

Storämbets- män 2025

De valda
storämbets-
männen

SS Boris Östman

VS Pekka Aalto

DS Kim Grundström

VSS Pasi Purhonen

SSekr Björn Långbacka

SSIht Timo Koponen

SSkM Jerker Hedman

SVH Aki-Pekka Hietanen

Utnämnda
storämbetsmän

SKp Håkan Sundqvist

SKp Heikki Koskinen

SM Christoffer
Blomqvist

SM Rainer Kukko

SVa Yngve Källberg

SVa Hannu Aho

PSS och DSS

I Patrick Nygren

II Sixten Söderström

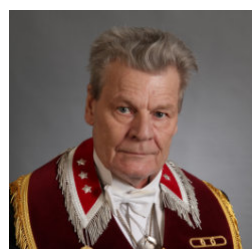
III Peter Beijar

IV Tapio Tolppanen

V Olav Rosas

VI Timo Siivonen

VII Bengt Peräsalo

VIII Erkki Råman

IX Matti Kesäläinen

X Pertti Heiskanen

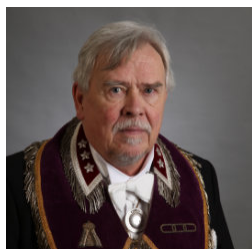
XI Pauli Aaltonen

XII Pekka Helin

XIII Hannu Nyrhinen

XIV Tom Liljestrand

XV Jouko Tuokkola

XVII Antti Raitaniemi

XVIII Risto Pitkänen

Foto: Veikko Nurminen.

Fullmäktige röstade på traditionellt sätt genom att lyfta röd eller grön lapp. Foto: ExSVH Benjam Kukko.

VÄGEN TILL BRODERSKAP

Ibland kan man få frågan varför man är en Odd Fellow och vad man får ut av ett sådant medlemskap. Det här är frågor som vi som medlemmar bör ställa oss själva då och då och verkligen reflektera över, så att vi ärligt kan svara på varför vi är engagerade i vår Orden.

Jag vågar påstå att många som har anslutit sig till Orden gjorde det för att de ville vara en del av en gemenskap med delade värderingar och likartat synsätt. Andra kanske har kommit med av nyfikenhet eller för att komma ut ur en ensamhet som alltför mycket karaktäriserar vårt samhälle av i dag. Oberoende av orsaken till att man kommit med i verksamheten, har Odd Fellow fortfarande kraften att förändra oss när vi fortsätter vår resa genom livet. På vilket sätt vi förändras och hur mycket är till stor del upp till oss själva.

För mig innebär Odd Fellow en daglig påminnelse om att hjälpa mina medmänniskor, att hjälpa dem som är i nöd trots att mina ansträngningar kanske bara känns som en droppe i havet, att finnas till och lyssna, att komma ihåg att ett vänligt ord kan göra stor skillnad. Jag vet också att det alltid finns en ny färdighet eller

idé att lära sig och alltid någon att lära sig den av.

Att vara en del av en gemenskap som värdesätter samma saker som just jag värdesätter, gör att värderingarnas betydelse finns närvarande i det dagliga livet. Gemenskapen ger hopp och drivkraft till att upprätthålla dessa värderingar, att kunna vara mera uppriktig och principfast i allting man gör. Ju mer positivt vi gör som har betydelse, desto mer växer vi.

Som Odd Fellow-bröder är vi alla ingalunda likadana, utan vi lever våra liv och visar våra positiva värderingar på vårt eget sätt. Vi är alla olika som människor, men sammanbundna med varandra genom broderskapet.

Ordens välgörenhetsarbete är betydande och lovvärt, men Odd Fellows största värde är hur vi för samman olika människor för att bilda en enad och stödjande helhet. I dagens splitttrade samhälle, där många kanske inte längre hittar någon känsla av samhörighet i arbetslivet eller utanför, är broderskapet vår mest värdefulla tillgång. Vi sammanför människor i alla åldrar och yrken med varierat kunnande och fantastiska livserfarenheter och knyter ihop allt detta till ett

värdefullt nätverk som vi kan vända oss till när vi behöver råd eller hjälp och stöd i olika situationer. För en broder i nöd är det också tryggt att veta att bröderna finns där då det behövs, att vi tar hand om varandra.

Det här för mig till frågan om varför Odd Fellow? Mitt enkla svar är att vi skapar broderskap och ger människor en meningsfull plats där man känner sig hemma och dit man hör. Vi samlas två gånger i månaden för möte i logesalen för att ta del av Ordens läror och symbolik men också för att kunna stilla oss och reflektera över det som berättas. Uttåget ur logesalen markerar slutet på den formella möteskvällen, men brödramåltiden därefter är minst lika viktig för gemenskapen och ger bröderna möjlighet till att stärka vänskapsband och kontakter, inte bara inom den egna logen utan också med besökande bröder från andra loger. Dessa vänskapsband kan vara guld värda i arbetet med att förbättra samhället och vår gemensamma framtid.

Anders Laurén, B (21)

Foto: Drew Hays/Unsplash

Systerskap

Ett mångfasetterat ord med många olika betydelser.

Många av oss har egna systrar, både äldre och yngre. Någon kanske har en tvillingsyster, då har de oftast en gemenskap som en utomstående sällan förstår. Man kan också ha en halvsyster. Men det finns även de som inga systrar har och saknar syster-skapet.

Man kan komma bra överens med sina systrar men tyvärr även vara fruktansvärt osams, t.o.m livet ut. Det kan också finnas en oerhörd tävlan systrar emellan. Detta systerskap kan man inte själv välja, det kommer med släkten.

Så finns det s.k. syskonsjälar. Man träffar en helt okänd person med vilken det genast "klickar" och personen kan med tiden bli ens bästa vän, en närmare syster än en egen sådan.

Sedan kommer vi till Odd Fellow -systerskapet som är något helt annat och stort. Då man blir invigd i en loge har man ett "hav" av systrar omkring sig. Vilken styrka! Det känns som om en stor varm famn omfamnar den nya system.

Hur viktigt är det inte sedan att de äldre systrarna tar väl hand om den nya osäkra system, inte lämnar henne ensam, talar med henne, visar var saker och ting finns i logelokalen etc. Man säger till henne: "vi har alla varit helt nya och osäkra" och "ingen kan minnas allt, men småningom klarnar det". Man lär henne den egna logens rutiner.

Allt detta är synnerligen viktigt för att systemen skall rotfästa sig i logen och bli en del av systerskapet.

Systerskap betyder också att man har ett visst ansvar för varandra. T.ex. om en syster inte deltagit i flera möten så kan man kontakta henne och fråga vad orsaken är. Men det bör ske på ett vänligt och diplomatiskt sätt, absolut inte fördömande. Orsakerna kan vara många och mycket varierande.

Ett av våra budord är: Besök de sjuka. Där kommer systerskapet starkt in, men naturligtvis med beaktande av den sjukas önskningar.

Vi är alla så olika till var natur och läggning, vilket naturligtvis är en rikedom. Men det kan också förorsaka problem som bör lösas med vänlighet och omtanke. Varje syster borde kunna känna att hon kan ta kontakt med en annan syster ifall hon behöver, det oavsett orsaken.

Odd Fellow -systerskapet är en stor rikedom, låt oss bevara den som sådan.

Christel Holmström (R16)

Odd Fellow i Oslo förnyar sitt ordenshus

Den nya fasaden (Photoshop/De Tre Kedjeledd)

Ordenshuset på Stortingsgatan 28 genomgår en total upprustning. Ett projekt med en total investering på 850 miljoner norska kronor. Arbetet inleddes med lätt rivning i maj 2023 och med full kraft i september 2023. Projektet är en totalrenovering av hela byggnaden på knappt 20 000 m². Det vill säga att den har rivits ner till sina grundkonstruktioner och byggs upp igen från dessa. De är just nu ca 40 % in i projektet och över 150 000 timmar har utförts.

Av ytorna är 97 % utarrenderade. De största hyresgästerna är Odd Fellow-logerna och Storlogen, Cappelen Damm, Norsk Film och biografen Saga Kino, Kaffebrenneriet och Paradis. Byggnaden kommer att framstå som ett av Oslos landmärken och något som Odd Fellow Orden kan vara stolt över.

dd Fellow -logerna hyr knappt 3 500 m² inkl. andel av gemensamma ytor, dessutom hyr Storlogen/Kansliet på ca 170 m². Dessa faciliteter ligger som tidigare på våning 2 och 3. Lokalinnehavarna kommer givetvis att använda huvudentrén och foajén som tidigare. När det gäller foajén kommer den att bevaras i sin helhet, men marmorn poleras och lamporna ska restaureras. Huvudfasaden kommer att få Odd Fellow Orden -skylten restaurerad med samma placering som tidigare. Projektet håller fast vid slutdatumet som är augusti 2025. Under byggnadstiden har logerna fått hyra några lediga lokaler i närheten av Stortingsgatan.

Stortingsgatan 28 hade ursprungligen en tidstypisk och speciell fasad, den har man arbetat med för att återställa de ursprungliga färgerna. Det kommer

att ge byggnaden en vacker fasad och den får tillbaka sin ursprungliga karaktäristiska och funktionalistiska karaktär.

Entrén till logesalarna och Storlogen kommer att vara den samma. Invändigt kommer dock allt att vara nytt. Det första som möter dig är en helt ny garderob, två mötesrum som vetter mot Stortingsgatan, samt en lobby med öppen yta, uppdelad i 4 områden, lobby 1 (90 personer), lobby 2 (80 personer), lobby 3 (80 personer) och lobby 4 (40 personer). En separat bar kommer att inrättas.

Logesal A och B kommer att ligga i samma lokaler som tidigare, men helt ombyggda. Salarna kommer att ha ett nytt tak och en stjärnhimmel med Zodiak som kan tändas individuellt och är krypterad så att det kan ske

gradgivning i båda salarna samtidigt. Lägersalen C byggs om med samma teknik som logesalarna A och B. Dessutom kommer en stor LED-skärm på 23 x 5 meter att installeras. Salen har en kapacitet på upp till 108 personer och kommer att ha mobil inredning. Logesal D kommer att bli den minsta salen med en kapacitet på 53 personer. Denna kommer att ha samma teknik som logesalarna A och B, med stjärnhimmel men utan Zodiak.

Sal C och sal D kan slås ihop till en stor sal som rymmer ca 200 personer. Det kommer att finnas ett mörkläggnings- och mottagningsrum för logesal A respektive logesal B. Alla salar kommer att ha omklädningsrum, skåp och rymliga förrum. Ordenskommittén har lagt ner mycket arbete på teknik, ljussättning, design, akustik, färger och materialval.

Matsalarna kommer att vara 5 till antalet med platser från 42 till 92 personer, de är avdelade med vikkväggar; avlägsnar man dessa blir det en stor matsal för upp till 230 - 250 personer. Väggarna och vikkväggarna är ljuddämpande.

Ett helt nytt och fullt utrustat kök kommer att installeras och samtliga matsalar kommer att ha egna värmelampor, tallriksvärmare, kylskåp etc. Renoveringen utförs i nära och gott samarbete med Riksantikvarienämnden, speciellt när det gäller de inre faciliteterna. Utvändigt (fasad, fönster, puts, färgsättning, solskydd etc.) har stadsantikvarien gett tydliga riktlinjer och där arbetar vi tillsammans för goda lösningar.

Översättning och sammandrag av projektdirektör Erik Berns artikel i De Tre Kjedeledd 4/2024

Peter Rehnström (8).

Händelsespalt

RL8 Iris önskar Ordens medlemmar med familjer och vänner Välkomna till Sommarfest 2 aug 2025 på Pellinge.

Festen börjar med högtidsstund i St Olofs kapell kl. 13 och fortsätter med skärgårdsbuffé á 30 € på Skärgårdshemmet som finns på gångavstånd från kapellet.

Avgiftsfri färgförbindelse med 15 minuters intervaller, förenar Pellinge med fastlandet. Anmälan senast 30.6.2025 per e-post RL8. PF@oddfellow.fi. Eventuella frågor besvarar RL8.HM@oddfellow.fi.

Det har gått tio år sedan jag tog mitt första steg in i rebeckagemenskapen. Den 18 november 2014 invigdes jag i Rebeckalogen nr 18 Regina von Emmeritz. Den dagen blev början på en resa fylld av gemenskap, systerskap och värdefulla insikter – en vandring jag aldrig skulle vilja vara utan.

Jag minns fortfarande spänningen och den högtidliga stämningen under invigningskvällen, men framför allt bär jag med mig det varma och hjärtliga mottagandet. Det var en påminnelse om vikten av att det finns rum och sammanhang där vi ser och välkomnar varandra som systrar och medmänniskor. Invigningsgraden lärde mig om trohet och lojalitet – att stå fast vid våra ideal och visa respekt, inte bara för varandra utan också för högre värden. Dessa ideal är alltså relevanta, kanske nu mer än någonsin i en orolig värld.

Vänskapens styrka

Rebeckavandringen ledde vidare till Vänskapens grad och fördjupade banden mellan mig och mina systrar. För mig handlar vänskap om gemenskap, stöd och ärlighet – att finnas kvar när livet prövar oss. Vänskap handlar inte om att alltid vara överens, utan om att stå vid varandras sida genom livets alla skeden.

Kärleken som kraft

När jag nådde Kärlekens grad blev både upplevelsen och intrycken ännu starkare och djupare. Att ta emot

graden tillsammans med en syster från en annan loge gav en extra dimension, det var en glädjefylld dag. Kärleken är en stark kraft som förbinder oss och skapar en värld av medkänsla och omtanke. Den är grunden för hur vi möter våra medmänniskor. Kärleken

i programgruppen under årens gång. Engagemanget har gett mig tillfälle att utvecklas och skapa värdefulla minnen tillsammans med andra systrar.

Sikte mot framtiden

Jag vill varmt uppmuntra alla att fånga möjligheten att engagera sig i logens verksamhet genom att anta ett uppdrag. Tveka inte heller att delta i våra möten – det är alltid en glädje att vara

med. Varje möte blir en påminnelse om hur betydelsefulla våra värderingar och ideal är.

Tack för dessa tio år, jag ser fram emot min fortsatta vandring tillsammans i vänskap, kärlek och sanning – tre ideal som bär oss genom livet.

Min rebeckavandring har även lett mig vidare till lägret i tro, hopp och barmhärtighet, vilket jag är tacksam för att fått utforska och erfara.

Jag avslutar med ett citat ur den Lilla boken om tystnad jag erhöll av min kära fadder då jag nådde Sanningens grad och som jag med jämna mellanrum bläddrar i:

"Lugna själar går inte att förvirra eller skrämra utan de går oförtrutet vidare, i medgång eller motgång, i sin egen personliga takt, likt ett urverk under åskväder" (Robert Louis Stevenson).

Agneta Udd-Saarela (18)

Tio år av rebeckavandring – en personlig betraktelse

hjälp oss att se det goda i livet.

Sanningens djup

Sanningens grad erhöll jag den 17 januari 2017 och den stunden lever kvar inom mig som ett mycket värdigt och minnesvärt ögonblick på min rebeckavandring. Det var en betydelsefull milstolpe på min resa.

Letandet efter sanningen är en ledstjärna som hjälper oss att hitta mening och styrka att navigera i livet. I logen får vi möjlighet att reflektera över dessa ideal i ett tryggt sammanhang fyllt med värme.

Logen som fristad

Under dessa tio år har logen varit min fristad. Den har varit en plats för återhämtning och gemenskap – min egen stund mitt i den hektiska vardagen. Här har jag fått möta systerskapet och funnit nya vänner över generationsgränser.

Jag är tacksam över att ha haft möjlighet att verka bland annat som skattmästare och medlem i styrelsen samt

Vänlogebesök i västerled

Arkipelagiadelegationen vid entrén till det ståtliga Ordenshuset.

Ordenshuset inrymmer tre logelokaler: Lilla Ordenssalen, Mellansalen och Stora Ordenssalen. Här presenteras Mellansalen för besökarna från Pargas.

ExSvA Kurt Kronehag (21) håller tal med pondus. Han var med redan på 70-talet och kunde återkalla många trevliga minnen ända från den tiden då verksamheten i Finland lydde under Svenska Storlogen.

Då vi i höstas fick en inbjudan av vår vänloge B106 Tre Kronor i Stockholm till 90-årsfestligheterna i januari 2025, hörde vi oss för bland bröderna i vår egen loge om intresse att ge sig ut och resa. Överraskande många ställde upp - 10 bröder, de flesta avec.

Fredagskvällen den 17 januari förde MS Viking Grace oss över polen. Vi startade resan traditionsenligt med en middag på restaurang Oscar. Dessvärre bjöd resan sedan på en alltför tidig väckning i ett sömnigt Stockholm på lördagsmorgonen. Vi åt lunch i logehuset och fick en rundtur i huset från vind till källare. Via denna länk kan du själv göra en liten exkursion i det ståtliga Ordenshuset: <https://www.oddfellowhusetstockholm.se/ordenshuset-1>

Ordenshuset i Stockholm ligger väldigt centralt invid Kungsträdgården snett bakom S:t Jakobs kyrka. Det s.k. Banérska palatset byggdes i slutet av 1500-talet och har ägts av en stor mängd svenska adelsfamiljer för att 1924 tas över av Odd Fellow. Invig-

ningen som Odd Fellow-hus ägde rum den 21 oktober 1926 i kunglig närvaro. Efter rundvandringen i huset var det dags för oss att gå till hotellet och byta utstyrsel inför kvällens festligheter. Om någon annan tänker besöka Ordenshuset i Stockholm är Hotell Kungsträdgården väldigt bra beläget (om än inte det billigaste).

Så blev det dags att traska "runt hörnet" tillbaka till festlokalen. Vi samlas i "pelargången" för lite mingel inför jubileumslogen i stora logesalen. Väl inne i logesalen påpekade ÖM Peter Wallentin att 106:an sällan har lyckats fylla Stora Ordenssalen som nu med ca 90 personer närvarande. Br Rolf Wikström berättade om logens 90 år och DSS Lasse Karlsson höll högtidstal och delade ut förtjänsttecken. Lokalen andas historia och skapar en högtidlig stämning i sig.

Efter högtidslogen väntade Stora Bankettsalen med en välsmakande jubileumsmiddag. För den musikaliska underhållningen under kvällen svarade sopranerna Cecilia Hjortsberg och Cecilia Lindwall från Kungl.

Operan i Köpenhamn. Under middagen framfördes ett antal tal, bl.a. av ExSvA Kurt Kronehag från Logen 21 Arkipelagia. Kvällen avslutades med dansorkesterns sköna toner, men våra led hade då redan börjat glesna, trötta efter en lång händelserik dag med tidig väckning och ankomst till Stockholm.

Efter en söndag med shopping och andra aktiviteter på eget håll i Stockholm, tog vi oss tillbaka med MS Viking Glory mot Åbo på söndagskvällen.

Logebesök och resor med bröder vidgar ytterligare vår vandring i Orden och är ett bra sätt att bekanta sig närmare både med egna logebröder och med bröder i andra loger. Det är också intressant att lägga märke till de små skillnader som förekommer i logesalarna och i mötesformerna hos de loger man besöker. Kanske man ibland kan finna någonting som man kan förbättra i sin egen loge.

Anders Laurén B (21)
Björn Långbacka ExÖM (21)
Alla foton är tagna av Björn Långbacka

Tour de Rebecka 2024

*(Från Mariehamn till Utsjoki
i norra Finland – på cykel)*

Sommaren 2023 cyklade rebeckasystemen Anu Silander runt i den åländska och åboländska skärgården. Det var trevligt och det blev förstås en del kilometer. Turen gav mersmak och Anu höjde därför ribban rejält. Nu blev målsättningen att cykla hela vägen från Mariehamn upp till Utsjoki i norra Finland, en resa på i stora drag 1 400 kilometer. Med en vanlig trampcykel, alltså ingen elcykel. Anu ville genom sin cykeltur samla in pengar till välgörenhet.

Anu är medlem i R34 Anna Lovisa och logen fick tillstånd till insamlingen av storsire Kai Johansson.

Turen startade en torsdag i medlet av maj med en kort tur till Västra hamnen i Mariehamn varifrån färjan tog Anu och cykeln till Åbo. Där började allvaret. Tanken var att cykla i medeltal 100 kilometer varje dag, vilket skulle göra att målet Utsjoki kunde klaras av på 14 dagar. I packningen ingick bland annat ett tält som skulle användas om det inte dök upp något lämpligt övernattningsställe på resan.

Resan via Yläne, Säskylä och därtill övernattning hos pappa Taisto i Viljakkala gick planenligt. Ingen överdriven fysisk ansträngning behövdes, allt flöt på som det skulle. Svårigheten var snarare att förtränga tankarna på hur långt det var kvar till målet. Men även dessa tankar förbyttes snabbt till en känsla av att det här projektet faktiskt var möjligt. Bara att fortsätta att trampa på.

En stillastående lastad cykel kan ha problem med balansen eftersom tyngdpunkten ligger högt. När Anu vid en kort paus på väg norrut ställde ifrån sig cykeln på sitt stöd tog tyngdlagen över och cykeln dråsade ner i ett dike. Inga andra större problem uppstod än att sadeln blev förstörd. Efter lite efterforskningar gick det att få tag på en ny sadel, och resan kunde fortsätta.

Många övernattningsställen blev det under de kommande dygnen, såsom i Vihdois, Alajärvi, Kaustby, Ylivieska och Uleåborg. På alla ställen under resan träffade Anu många människor. Alla var trevliga och väldigt nyfikna på reseberättelsen. I Uleåborg, Pudasjärvi och Rovaniemi ordnades övernattning tack vare erbjudanden från bekanta och bekantas bekanta.

När man förresten hör ordet Uleåborg kan man som boende i södra delen av landet tänka sig att det handlar om en stad uppe någonstans i norra Finland. Men när man tar en titt på kartan inser man lätt att man då har kommit bara halvvägs till målet i Utsjoki. Finland är minsann ett långt land från söder till norr. Vädret var fint nästan hela tiden under cykelturen. Visserligen lite blåst, men regnskurar kom det först när Anu närmade sig Uleåborg.

På den ödsliga vägen mellan Ranua och Rovaniemi blev kaffesugget stort och Anu stannade därför till vid ett hus på vägen och knackade på dörren och frågade om det kunde gå för sig att få en kopp kaffe. Naturligtvis gick det för sig. Det visade sig ännu en gång att det finns trevliga och tillmötesgående människor precis överallt.

Efter övernattning i Sodankylä på väg norrut mot Ivalo hände det som inte får hända. Anu upplevde att cykeln började skaka allt mer, och hon stannade därför för att kontrollera att hjulen satt fast ordentligt. Men det visade sig istället att ekrarna i bakhjulet hade blivit lösa och att det fanns uppenbar risk för total kollaps.

Efter ett par dagar i Ivalo där lokala cykelhandlare försökte hjälpa till, men inte inom kort tid hade möjlighet att åtgärda problemet, blev det istället för Anu att sätta stopp för cykelresan och paketera cykeln för transport till Mariehamn. Kvar till Utsjoki var det nu bara ungefär 160 kilometer och förargligt var det ju att skadan inträffade så nära att Anu nästan kunde se målsnöret. Det var i alla fall fint att det var cykeln och inte Anu som klappade ihop.

Utan att Anu kände till det hade anhöriga planerat någon form av mottagande i Utsjoki där kommundirektören var involverad. Men det projektet får anstå till någon annan gång. Ett par månader senare blev det ändå besök till Utsjoki, men den här gången med motorcykel.

Cykelresan gick under benämningen Tour de Rebecka. Sponsoreringen gick bra och totalt betalade sponsorerna in över fyratusen euro till R34 Anna Lovisas bankkonto. Av medlen har en del betalats in till OF Barnfond, Matbanken på Åland samt Rädda Barnen på Åland.

Resan uppmärksammades av de åländska radiostationerna och tidningspressen och många var de som dagligen följde uppdateringar från resan på Facebook. Intresset för resan visade sig vara stort och resulterade i många glada tillrop och lyckönskningar. Speciellt de som nästan aldrig cyklar, eller kanske bara cyklar någon enstaka kilometer till och från jobbet, visade sig förståeligt nog vara de som var mest imponerade av prestationen att cykla långt över tusen kilometer.

Nu kvarstår bara frågan: Räcker det nu? Eller kommer det att finnas nya än värre målsättningar nästa sommar?

Text: Anu och Tage Silander

Lennätinkonttori — Telegrafkontoret

Sähkösanoma — Telegram

N° 96

Sähkösanoma Telegram N^o

Mistä Från VASA FR BORGHOLM H 6 26 9/8 9 15 =

Lauska Klass	Sanojen luk. Aantal ord	Ställsättsty. — Inlämnat.
		kl. t. m.

Vasansöndags
Drottningst.

Vasansöndags
Drottningst.

FRAMFÖR MITT UPPRIKTIGA TACK FÖR DET VÄNLIGA TELEGRAMMET
TILLIKA MED MIN HJÄRTLIGA LYCKÖNSKAN TILL INVIGNINGEN
AV DEN NYA LOGEN = GUSTAF ..

Kung Gustav V var sedan 1909 den svenska Odd Fellow Ordens högste beskyddare, därav utväxlades telegram vid Wasalogens instituering 1925

Odd Fellow i Finland 100 år – det första kvartalet

En grundsats i vår Ordens verksamhet är att den inte befattar sig med politiska frågor i samhället. Då kunde man förvänta sig att samhället i gengäld respekterar Ordens verksamhet och ger den rätt att existera och verka. Detta fungerar i en demokrati, men i allmänhet inte i länder med auktoritära regimer. I Finland finns idag religionsfrihet och föreningsfrihet och därmed finns inga formella hinder för vår Ordens verksamhet. Det är för oss en självklarhet. Men i tider av ökande polarisering i samhället kan det vara skäl att komma ihåg att så har det inte alltid varit. Odd Fellow kom senare i gång i vårt land än i övriga Norden – av politiska orsaker, och verksamheten var hotad på 1930-talet – av politiska orsaker.

I.O.O.F kom till Europa 1870 när en loge inrättades i Tyskland. I Danmark grundades den första logen 1878, i Sverige 1884, i Norge och på Island 1898. Men i Finland dröjde det till 1925. När Orden etablerades i våra nordiska grannländer var Finland en del av det ryska kejsardömet och den tsarryska regimen tillät inga s.k. hemliga sällskap att verka, eftersom de misstänktes kunna bedriva samhällsomstörtande verksamhet. Därför

var det inte möjligt att då grunda Odd Fellow loger i Finland.

Efter vårt lands självständighet 1917 ändrades förutsättningarna. År 1922 hade Logen nr 89 Tornedalen instituerats i Haparanda, och Odd Fellow fanns då så att säga på gränsen till Finland. Tornedalens dåvarande övermästare Carl Rudberg hade affärsbeka-nta i Vasa. Det ledde till att sju Vasabor den 25.10.1924 blev medlemmar i Haparandalogen i akt och mening att grunda en egen loge i Vasa. Men för att den svenska storlogen skulle kunna bilda en loge i Finland fordrades tillstånd av Suveräna Storlogen i USA, och efter en omfattande korrespondens och förklaringar erhöles detta.

Lördagen den 8 augusti 1925 kom den dag då Orden landsteg i Finland och Logen nr 1 Wasa instituerades. Följande dag invigdes Småskolseminariet till logelokal. Festligheterna skedde i närvaro av ett storslaget sällskap, bl.a. storsirerna i Sverige och Danmark och ett hundratal bröder från Sverige samt representanter för civila och militära myndigheter i Vasa. Institueringen och invigningen leddes av den svenske storsiren Bengt J:son

Bergqvist. Efter söndagens invigning följde middag på Hotell Ernst. Middagen inramades av stor fosterländskhet. Finlands och Sveriges nationsånger sjöngs, ett större antal tal avhölls och när president Relanders lyckönskningstelegram under middagen anlände, reste sig församlingen och åhörde telegrammet stående, varefter storsire Bergqvist utbringade ett fyrfaldigt leve för presidenten. På söndagsförmiddagen hade gästerna besökt Gamla Vasa och åsåg därefter Skyddskårs- och Lotta Svärddistriktens parad. Wasabladet avslutar sin rapportering om festligheterna med att "Odd Fellows start i Finland skedde under de mest gynnsamma auspicier, och det återstår endast att hoppas, att fortsättningen skall bli lika lyckosam och löftesrik".

Logen nr 1 Wasa inledde sin verksamhet 23 man stark. Den svenska storlogen såg positivt på en fortsatt utbredning i Finland, varför logen nr 2 Nylandia tillkom 1927 med 47 medlemmar och nr 3 Brahea 1931 med 18 medlemmar. Logernas första år präglades av bekymmer, främst ifråga om möteslokaler. Både i Vasa och Helsingfors byttes utrymmena flera gånger eftersom man var hyresgäst.

Tidskriften Tapparamies riktade många utfall mot Odd Fellow

Tre loger hade sålunda grundats under 6 år, men sedan gick det sämre, nästa loge tillkom först 1951. Att ordensverksamheten inte utvecklades under andra världskriget är föga förvånande, inte heller under landets återuppbyggnadsår närmast efter kriget. Det är däremot mer anmärkningsvärt att inga fler loger tillkom under 1930-talet. Detta hade att göra med strömningarna i det dåtida samhället. Under årtiondet fick många länder i Europa auktoritära regimer med fascistiska drag och denna utveckling påverkade även de demokratiska länderna. Ett utmärkande drag för dessa regimer var misstron mot hemliga sällskap.

I Finland underblåste kretsar som stod ytterhögern nära denna misstro. Frimurarna var den huvudsakliga måltavlan, men Odd Fellow drogs över samma kam. Personer som avlagt ed till internationella organisationer misstänktes att inte vara lojala finländare. Vid kyrkomötet 1933 nedröstades ett förslag om att förbjuda präster och församlingsmedlemmar att tillhöra hemliga sällskap. Det finländska officersförbundet var en annan tummelplats. Förbundet hemställde 1932 att officerare inte skulle få ansluta sig till frimuraloger, men varken presi-

dent Relander som tidigare hamnat att ta ställning till frågan eller dåvarande president Svinhufvud ville förbjuda medlemskap. Officersförbundet beslöt då att utesluta de medlemmar som inte självmant avslutade sitt medlemskap i dylika organisationer. Av de "frimurare" som då uteslöts fanns också Odd Fellows. År 1934 förbjöds officerare i aktiv tjänst att tillhöra frimurarorganisationer, men huruvida även Odd Fellow avsågs lämnade oklart. År 1939 avtog riksdagen ett lagförslag om att förbjuda frimurarorganisationer. Detta hade säkerligen även påverkat Odd Fellows verksamhetsföresattningar om det gått igenom. Frimurarna i Finland avbröt f.ö. sin verksamhet 1940.

Odd Fellow hamnade särskilt i blickpunkten 1932. Föregående år hade likdelar hittats invid Tattarmossen utanför Helsingfors och i samband med polisutredningen kring detta inlämnade överstelöjtnant Paavo Susitaival (till 1927 Sivén) en skrivelse till justitiekanslern, vari han anförde att likdelarna hade att göra med frimurarnas ceremonier, senare kompletterat med att även Odd Fellow avsågs. Han ansåg att polisutredningen kan ha letts på fel spår eftersom landshöv-

dingen i Nyland Bruno Jalander och inrikesminister Ernst von Born båda var frimurare. När Susitaival informeras om att von Born var Odd Fellow konstaterade han att det också är en frimurarorganisation. Von Born stämde i sammanhanget Susitaival för ärekränkning och denne dömdes därav i Åbo hovrätt. Susitaival definierade sig själv som fascist och var politiskt aktiv i IKL. Hans språkrör var den öppet fascistiska tidskriften "Tapparamies", som med modell från Tyskland hade judendomen och frimureriet som sina huvudsakliga måltavlor. Eftersom Odd Fellow hänfördes till den senare blev den också utsatt för tidningens angrepp, bl.a. publicerades Wasa och Nylandia-logernas medlemsförteckningar.

Krigstiden 1939–45 medförde ökade svårigheter för logearbetet. I Vasa låg verksamheten huvudsakligen nere och logens medlemsantal minskade kännbart. I Helsingfors och Åbo kunde verksamheten fortgå, om än oregelbundet. I Åbo skadades logelokalen svårt i ett bombanfall. Ofärdstiden gav emellertid också prov på hjälperksamhet i bästa Odd Fellowanda. Särskilt svenska, men efter 1945 även norska Odd Fellowinstitutioner gav då ett betydande humanitärt stöd till vårt land. Å andra sidan gav de finländska logerna i slutet av 1940-talet hjälp till tyska Odd Fellowbröder.

Trots att vår Orden under 1930- och 1940-talen utsattes för många prövningar stod den på fast grund och när arbetet omsider upptogs med full styrka, randades nya och bättre tider.

Tommy Olin (9) ExSSkM

Källor:

Ennekari, Risto: Odd Fellow i Finland 1925-2000
Uppslagsverket Finland
Wasabladet 11.8.1925
Tapparamies 16.5.1933, 28.6.1933, 31.10.1933
Lakeuden Sana 7.7.1933

BANGATAN 9

Det nya året 2025 innebär att planeringsarbetet för vår nya ordenslokal har börjat på allvar. Genast den 2 januari samlades drygt 25 medlemmar på Bangatan 9 för ta en blick på vad som skall planeras och göras. Det är glädjande att se att planeringsgrupperna har tagit uppgiften på stort allvar och arbetet har gått framåt med stormsteg. Vi har nu planlösningen och utformningen av loge- och matsalen samt köket klara. Arbetet fortsätter med detaljplaneringen.

Projektets organisering är också på plats med de interna planeringsgrupperna och externa planeringskonsulter, projektledare och övervakare.

För att hålla spänningen uppe kommer jag ännu inte att publicera planlösningen eller närmare detaljer om ordenslokalen, men jag kan garantera, att det blir andäktigt och gemytligt i linje med vår Ordens tanke.

Jag vill här kasta en blick på tomtens och byggnadens rika historia. På Bangatan 9 byggdes på andra hälften av 1800-talet ett relativt prominent hus i två våningar med den första våningen i sten. Huset är det andra

från vänster. På dessa fantastiska fotografier av Signe Brander från 1907 kan vi se att trähusen på Bangatan 1 och 3 redan ersatts av våningshus i sten, vilka fortfarande står kvar.

Åren gick, och det gamla huset stod kvar ända till den stora bombningen av Helsingfors den 27 februari 1944. Huset fick en fullträff, och ni kan se, att ingenting blev kvar.

Grushögen stod kvar i ett antal år. Tomten köptes efter kriget av

Suomalaisten Teknikkojen Seura (STS), som grundades 1896 för att befrämja de finsksinnade ingenjörernas och arkitekternas verksamhet. Denna ombildades under åren till nuvarande Suomen Teknillinen Seura STS ry. Efter att ha förvärvat tomten anlidade STS arkitekt Alvar Aalto för att rita en ny kontorsbyggnad för sällskapet. På basen av Aaltos planer uppfördes 1950-1951 en byggnad i 6 våningar. Byggnaden omfattade en mötes- och restauranglokal i gatuplan, vilket är vårt kommande hem. Fem kontorsvåningar byggdes ovanpå. Aaltos arkitektbyrå verkade sedan i byggnaden långt in på 60-talet.

Alvar Aalto kunde konsten att maximera användningen av en byggnadsplats, då byggnaden kom att ha hela tre källarplan med STS festvåning en våning ner, en bastuavdelning och tekniska utrymmen i det andra källarplanet och längst ner, mer än 11 m under gatuplanet, ytterligare tekniska utrymmen med grundvattenpumpar osv.

Byggnaden är numera skyddad under den starka skyddskategorin SR1. Efter olika öden är dock de enda utrym-

mena, som är i originalskick från 1952, husets ingångshall och trapphus upp till våningarna.

De svenskspråkiga Odd Fellow institutionerna i Helsingfors träder med vördnad in i en byggnad med historia och anor. Bland annat kan nämnas, att de första reguljära televisionssänd-

ningarna i Finland sändes år 1955 just från Bangatan 9 i TES-TV-s regi.

Det var början till en lång rad av olika illustra verksamheter, som följde under kommande år. Det är en historia, som är värd följande kapitel i vår serie om den nya ordenslokalen i Helsingfors.

Vi ser fram emot en fartfylld vår, och ser fram emot hösten i nya utrymmen.

*Hans Weckman, SR (8)
Ordförande, Stiftelsen Odd Fellow –
Hemmet sr.*

*Eva Håkans, Kerstin Troberg,
ÖM Margita Strandberg och
DP Katarina Ramfelt.*

Syster Kerstin Troberg och Eva Håkans.

Rebeckasystar i 60, respektive 50 år

Den 19 september 2024 hade vi äran att dela ut det första 60-års-tecknet bland rebeckorna i Finland, samtidigt erhöll bästa vännen och system sitt 50-årstecken.

Syster Kerstin Troberg hör till pionjerna inom rebeckorna i Finland. År

1964 reste hon med några andra systrar till Trondheim i Norge. I logen R20 Märtha erhöll de alla grader under två dagar, för att vara redo då rebeckarörelsen kunde etableras också i Finland. Kerstin är en av de stiftande medlemmarna i R1 Mathilda Wrede i Vasa, Finlands första rebeckalogs, instituerad 6.5.1967.

Att få dela denna högtidsdag tillsammans med bästa vännen, Eva Håkans, syster i samma loge sedan 50 år tillbaka, gav stunden extra guldkant. Systrarna hade redan länge planerat att tillsammans få höja sina skålar till minnet av sina långa vandringar.

”Det har varit en lång och otroligt givande resa”, konstaterar syster Kerstin, sprudlande glad, då vi sitter i hennes trivsamma rum och minns gångna strapatser, många fina möten och högtidsstunder. Syster Eva instämmer och gläds också hon åt det

givande systraskapet som Odd Fellow och rebeckagemenskapen gett henne.

Logens ÖM Margita Strandberg och DP Katarina Ramfelt framförde ritualerna för utdelandet av 50- och 60-årsvärdigheterna, gratulerade systrarna med såväl tecken, kort, verser och blommor.

Stiftelsen Odd Fellows Barnfond informerar

Barnfondens expertgrupp, Kenneth Carlberg, Gunilla Lindvik, Aarne Rajalahti och Eeva Kari, sammanträdde 19.12.2024 för att behandla 34 donationsansökningar. Donationsansökningarnas numerära värde var mycket större än år 2023.

Av ansökningarna var 31st från Odd Fellow institutioner. Från den svenska språksektionen var 11 ansökningar och från den finska 20 ansökningar. Geografiskt kom ansökningarna till större delen från Österbotten, Egentliga Finland och Nyland.

Genom donationsbidragen försöker man stöda mindre aktörer för vilka ett litet bidrag har en stor betydelse. Summan som fördelades var 40 000 €.

Styrelsen för Stiftelsen Odd Fellows Barnfond beslöt på sitt årsmöte 16.1.2025 att bevilja följande bidrag år 2025:

Kokkolan suunnistajat ry	2 000 €
Oulun seudun omaishoitajat ry	3 000 €
Sannäs ungdomsförening	1 000 €
Setlementti Tampere/Tyttöjen Talo	3 000 €
Hyvinkään Voimistelu ja Liikunta Hyvoli ry	2 000 €
Mariegatans skola	1 500 €
Borgå Folkakademi	2 000 €
Mannerheimin Lastensuojeluliitto, Kemin yhdistys ry	2 000 €
Östnylands 4H rf	1 000 €
Projekti R Turku ry	1 500 €
Diakonin inom Karis-Pojo svenska församling	3 000 €
Sydänlapset ja -aikuiset ry	2 000 €
Tornion Perheiden Talo ry	2 000 €
Papinmäen koulun vanhempain yhdistys ry	2 000 €
Borgå stads ungdomstjänster, målinriktat ungdomsarbete	1 500 €
Iloski ry	1 000 €
Jyväskylän Kenttäurheilijat ry / parayleisurheilu	1 000 €
Combat JUJU	2 000 €
Österbottens Cancerförening rf – Eppulit Pohjanmaan	
Syöpäyhdistys ry	1 500 €
Ringette Walapais ry	1 500 €
Fortis Communitas ry	1 000 €
Itä-Uudenmaan Omaishoitajat ja läheiset ry	1 500 €
Ålands Reumaförening	1 000 €

Styrelsen för Odd Fellows Barnfond påminner om att donationsansökningarna för 2025 skall vara stiftelsen tillhanda senast 30.9.2025 info@oddfellow.fi eller Odd Fellow kansliet, Kopparvägen 1, 00440 Helsingfors.

Rapport från Borgå R5 Fredrika Runeberg

Den 5 februari, Runebergsdagen, var en riktig festkväll för oss Fredrikor. Förutom o.n. dag så hade vi det festligare värre i och med att vi hade glädjen att få dela ut ett veterantecken för 25-årigt medlemskap. Den lyckliga veteranen var Li Lindqvist som erhöll sin utmärkelse av DP syster Hed-Mari Björkell. Från vår moderloge R2 Sophie Mannerheim samt från våra dotterloger R10 och R15 hade vi många systrar på besök vid den festliga kvällen.

Festmåltiden inleddes med att unisont sjunga J.V. Runebergs "Vid en källa" varefter vi gick in för att inta den goda måltiden bestående av en smarrigt god soppa + bröd och vid kaffet rulltårter – allt tillverkat av kvällens värdinnor. Högdes skålar för både Orden, logen och veteranen. Även vackra tal hölls.

Glädjande var också att vår vackra logesal för en gång skull var tämligen välfylld, för att inte tala om den festligt dukade matsalen som också den var välfylld med glada tjatrande systrar. En verkligt fin festkväll som avslutades som den brukar med vår fina Systra-sång till avsked. Trygg hemfärd önskades alla.

Nina Tigerstedt (R5)

Kaj Rosendahl 12.4.1933-22.9.2024

Broder Kaj Rosendahl föddes i Borgå 12 april 1933. Borgåpojken Kaj gick i Borgå lyceum, där han blev student 1951. Han blev juris kandidat 1956 och auskulterade vid Helsingfors hovrätt 1960. Han erhöll titeln vice-häradshövding. I början av sin yrkeskarriär arbetade Kaj på advokatbyrå. Därefter arbetade han som t.f. justitierådman vid magistraten och rådstuvurätten i Borgå, sedan som rådmän och vidare som t.f. borgmästare. Broder Kajs karriär fortsatte vid Sparbanken i Borgå, sedermera Aktia Bank.

Efter tiden som bankman fungerade han som lagfaren assessor vid Domkapitlet. Kaj var länge dansk konsul i Borgå. Han var också aktiv inom ett stort antal organisationer och föreningar utöver sitt engagemang i arbetet. Inom politiken verkade Kaj som ordförande och ledamot i stadsfullmäktige i Borgå i många år.

Inom Odd Fellow Orden var Kaj en aktiv broder. Han invigdes i Logen 8 Fänrik Stål 04.05.1965 och övergick med logebrev till Logen 15 Johan Ludvig Runeberg 23.04.1966, där han var en av logens stiftare. Nio månader senare fick han den tredje logegraden. Broder Kaj upptogs i Lägret 1 Finlandia 14.03.1968. Han övergick med

övergångscertifikat till Lägret 7 Tre Borgar 22.10.1977, då lägret instituerades. Broder Kaj fungerade som första TExYM i 28 Johannes Linnankoski.

Broder Kaj innehade Storlogegraden och Rådsgraden. Han innehade ett flertal ämbeten inom logen och lägret och var medlem i Lagutskottet under en lång tid. Han deltog i utarbetandet av rebeckarådets lagar. Broder Kaj belönades med Tre Länkars och Storlogens standar. Han var inte den som tog äran åt sig. Han var en person som beredde möjligheter för andra.

I en intervju för vårt logeblad RUNmail våren 2015 berättade broder Kaj att vid ett tillfälle hade SS Curt Åkerberg kallat honom till ordenskansliet i Helsingfors inför det storlogemöte, där broder Hans Andersson sedan valdes till vice storsire, och erbjöd Kaj den posten. Kaj såg sig tvungen att avböja på grund av alla sina dåtida engagemang.

Broder Kaj var en extremt aktiv person, men då han fick möjlighet, kopplade han gärna av på sitt landställe eller på havet tillsammans med sin familj. Han uppskattade också resor. Blev han tillfrågad, ställde han upp. Då vi skulle få besök av vår vänloge i mars 2024, ställde jag frågan om han kunde

tänka sig att berätta om ordenshuset i Borgå och dess historia samt om logens tillkomst. Han svarade: "Det går nog bra, jag har ju allt i huvudet". Då anförandet sedan var hållet, kom en svensk broder fram till broder Kaj vid ÖM-platsen för att se hans skrivna anförande. Till hans häpnad fanns där inga anteckningar, utan Kaj hade hållit hela anförandet direkt ur sitt minne. Hans minne var alldeles fenomenalt gällande också andra saker hela livet ut. Likaså var han alert på logemötena och kunde ställa frågor och ge noggrant motiverade kommentarer.

Broder Kaj avled 22 september 2024 i en ålder av 91 år. Han var Odd Fellow -broder drygt 59 år. Vid broder Kajs jordfästning använde en av våra logebroder ett ord som alldeles förträffligt beskrev broder Kaj. Ordet var föredöme.

Broder Kaj efterlämnade ett stort tomrum, men många goda minnen. Han saknas av sin hustru Monica, sina tre barn, alla barnbarn och barnbarnsbarn, släkt och vänner samt ordensbroder och -systrar.

*Lars-Johan Nyholm
TExÖM*

Logen 15 Johan Ludvig Runeberg

Avlidna

Gröhn Holger (10)	16.4.1929-14.10.2024	Volanen Soili (R15)	6.1.1938-4.12.2024
Suomalainen Ritva (R20)	28.4.1947-30.10.2024	Mällinen Terttu (R52)	18.2.1937-4.12.2024
Lindström Mikael (66)	2.11.1970-2.11.2024	Härmä Ilpo (32)	7.3.1942-11.12.2024
Ruohonen Seija (R27)	26.8.1943-11.11.2024	Sillanpää Irma (R31)	17.10.1943-15.12.2024
Hedvik Mauritz (1)	23.7.1941-17.11.2024	Taponen Pirkko (R11)	25.7.1946-20.12.2024
Hellén Ann-Britt (R4)	22.9.1945-25.11.2024	Tarkkonen Heikki (37)	23.7.1940-21.12.2024
Keränen Jaakko (33)	25.5.1950-26.11.2024	Sievänen Galina (R7)	13.1.1929-22.12.2024
Teräväinen Tapio (50)	14.2.1952-29.11.2024	Wallén Bengt (4)	21.8.1934-12.1.2025
Suikkanen Pekka (52)	2.10.1948-4.12.2024		

Veteraner

6 Raseborg	Artzén Ronny	R3 Aurora Karamsin	Lannert Yrsa
	Holm Peter	R21 Helena	Henriksson Johanna
	Nyberg Roger	R22 Charlotta Moring	Holmström Christina
	Österman Mårten		Simonsson Birgit
21 Arkipelagia	Kaanela Kimmo		Åberg Pamela
	Lindgren Peter	R27 Gullkronan	Laurén Ann-Helen
	Lindström Christer		Malmund Sirkka-Liisa
62 Tampere	Kenkkilä Martti	R47 Kaisla	Mäkisalo Helena
	Raunio Jorma		
	Strömmer Janne		

Jubelveteraner

1 Wasa	Prost Daniel	22 Juhana Herttua	Leivo Hannu
2 Nylandia	Schönberg Christian	23 Bastionen	Lindholm Alf
	Sirviö Rolf		Taipale Jan-Olof
4 Sveaborg	Jaschinsky Nikolai	25 Frater Aboensis	Vuorela Pekka
6 Raseborg	Fagerström Sture	29 Pojovik	Gahnström Ralf
	Nyström Christer		Karlsson Thomas
8 Fänrik Stål	Uppman Krister	34 Peter Ålänning	Dahlén Tor-Björn
11 Svidja	Karell Christer	35 Lapinvouti	Maronen Eero
	Nordström Bo-Erik	36 Crysseborgh	Ena Per-Göran
14 Mikael Agricola	Kirjavainen Raimo		Sandström Kaj
	Vehviläinen Hannu	38 Lakeus	Keto-oja Pentti
17 Turku	Sukkinen Heikki	46 Kustaanmieikka	Saukkonen Urho
	Viitanen Matti	51 Akseli	Koski Harri
20 Aleksis Kivi	Tapaninen Pekka	57 Airisto	Kokkonen Olavi
21 Arkipelagia	Rosenberg Folke	62 Tampere	Niklander Leo

Jubelveteraner

66 Märket	Åkerfelt Kaj	R18 Regina von Emmeritz	Autio Hedvig
R1 Mathilda Wrede	Nyström Brita		Geust Birgitta
	Rönnbäck Solveig		Jakobsson Eva
R3 Aurora Karamsin	Karell Eja		Kainlauri Kerstin
R6 Minna	Fihlman Pirkko	R19 Viola	Karvinen Ritva
	Jokinen Anneli	R20 Lovisa Ulrika	Öhman-Hougberg Saga
	Kutvonen Outi	R21 Helena	Saarela Raili
	Tihkola Liisa	R22 Charlotta Moring	Holm Inger
R7 Aino	Hupli Kati		Österlund Ulla
	Syrjänotko Hellevi	R23 Wellamo	Rautio Liisa
	Teräväinen Eva	R24 Brita Maria	Renlund Margareta
R10 Ylva	Blomberg Britt-Mari	R27 Gullkronan	Kronberg Kristel
	Isaksson Siw	R34 Anna Lovisa	Eklund Berit
R11 Juliana	Aalto Tuula	R35 Elisabet	Hällis Märta
R12 Dagmarkällan	Grönholm Marianne	R39 Margareta	Finne Anne
	Nyroos Gretel	R46 Vilja	Linnainmaa Else
R14 Sylvia	Ojanperä Pirkko	R47 Kaisla	Laiho Anita
R15 Hanna	Ollikka Paula		Pajuluoma Tarja

Nya länkar

1 Wasa	Jåfs Thomas	22 Juhana Herttua	Höijer Miika	39 Porkkala	Andersson Jani
2 Nylandia	Mäkinen Kai		Lahti Timo		Sohlberg Kalle
4 Sveaborg	Lindroos Stefan	23 Bastionen	Holmberg Leif		Sopukki Tommi
10 Sibbesborg	Eriksson Jonas	25 Frater Aboensis	Jarlas Kim	41 Walhalla	Kivinen Mitro
	Söderström Kjell		Kinnunen Juuso	42 Hatanpää	Lehtonen Tero
11 Svidja	Gustafsson Stefan		Laakso Jaakko	43 Pyhä Martti	Kauppila Kari-Matti
	Mecklin Tomas		Simola Jussi		Koivunen Ari
12 Zacharias Topelius	Hagström Kim		Vehanen Matti	44 Hjalmar	Marttinen Jari
13 Åland	Gustafsson John		Vähäsilta Vilhelm	45 Kymijoki	Pyykki Joonas
	Karlsson Erik	27 Toivo Kuula	Iso-Aho Tuomo		Summanen Oskari
14 Mikael Agricola	Händelin Markus		Kukkola Petri	46 Kustaanmiekka	Isokivi Tapani
	Kahra Aki	28 Johannes Linnankoski	Andersson Greger		Kerstan Christopher
15 Johan Ludvig Runeberg	Wikman Veli-Ove		Hällström Jon		Pohjanvirta Patrik
	Mervasto Robin			48 Pietari Brahe	Helin Jyrki
16 Kungsvägen	Bergkvist Magnus		Soinsaari Tapio	50 Föri	Virtanen Henry
20 Aleksis Kivi	Mikael Strang	30 Henrik	Ojala Olli-Pekka	52 Selkämeri	Valkama Jussi
	Mäkinen Lasse	32 Pyhä Lauri	Ahola Aki	55 Harmaja	Heiskanen Miikka
22 Juhana Herttua	Bowen Matthew		Ahotupa Simo		Krestjanoff Aleksander
	Hämäläinen Juha		Raikas Markus		Laiho Aki
		35 Lapinvouti	Kettunen Rainer		Paljakka Jussi

Nya länkar

55 Harmaja	Pirjetä Matti	R1 Mathilda Wrede	Filppula Britt	R35 Elisabet	Englund Carola
	Degerlund Toni		Norrgård Arja		Holmgård Monica
	Ek Tuukka	R4 Ebba Brahe	Hagström Gun-Maj		Lindahl-Palmroos Micaela
	Eloranta Eero		Häyry-Korin Monica	R38 Emilie Topelius	Salminen Ritva Anneli
	Nieminen Jukka-Pekka	R6 Minna	Liedes Laura	R39 Margareta	Ingo Elisabeth
	Nordberg Marko		Orpana Minna		Långgård Lena
56 Kivikartano	Koikkalainen Riku				
	Puonti Pekka				
	Suomela Juha	R7 Aino	Häggman Marja		Matintupa Eva
	Tommila Jussi	R9 Ulrika	Heino Anneli	R40 Alma	Korpela Pia
	Viljanen Marko	R10 Ylva	Ståhls-Hindsberg Monica	R41 Saarni	Mehto Leena
57 Airisto	Haapman Herman	R13 Maria Magdalena	Ek Maria		Pöllänen Päivi
	Matintalo Petri		Polviander Ann-Sofie		Surakka Kirsi
59 Rumpalipoika	Kulmala Rami	R15 Hanna	Andersson Maria	R44 Helmi	Lehtimäki Anne
60 Oulu	Hakola Seppo	R18 Regina von Emmeritz	Bengs-Lattunen Carola		Lindgren Pauliina
61 Wanaja	Pakarinen Mika	R21 Helena	Stenroth Päivi	R46 Vilja	Heinikangas Marketta
63 Billnäs	Alho Jussi	R22 Charlotta Moring	Sjöholm Johanna		Nevalainen Mari
	Rannanpää Mika	R25 Kytösavu	Palomäki Heli		Penttilä Anna
64 Aurajoki	Koivunen Sami	R27 Gullkronan	Nordström Jenny		Riihikoski Marika
65 Pori	Nurmi Pekka	R32 Henriikka	Palin Mirjam		Suonpää Riitta
	Södergård Juha	R33 Ingeborg	Mäkelä Anne-Maria		Tauri Marianne
	Teerioja Jani		Voutilainen Kristiina	R49 Pihlaja	Pietilä Riitta
	Viitakoski Kimi	R34 Anna Lovisa	Gustafsson Jaana	R52 Jemina	Harila Marika
	Virtanen Pasi		Söderholm Marlene		Härkönen Irene
68 Aalto	Kivelä Antero		Åsgård Susann	R53 Viva Maria	Enroth Britt-Marie
	Kopakala Jari				
	Saari Joonas				

Födelsedagar 1.2.2025 - 31.3.2025

50

Kaukoranta Samu	25 Frater Aboensis	1.4.
Gripenberg Sebastian	8 Fänrik Stål	3.4.
Häggblom Jan	28 Johannes Linnankoski	7.4.
Heikkilä Michele	24 Kuninkaanportti	13.4.
Lehtinen Tomi Juhani	14 Mikael Agricola	14.4.
Tuominen Pekka	28 Johannes Linnankoski	14.4.
Viikari Ville	50 Föri	18.4.
Aronen Vesa	67 Puijo	18.4.
Hytinkoski Jarkko	55 Harmaja	19.4.
Syvjäjärvi Päivi	R 26 Lapin Margareeta	21.4.
Rajaniemi Kyösti	60 Oulu	22.4.
Risku Niclas	12 Zacharias Topelius	27.4.
Björke Denice	R 13 Maria Magdalena	28.4.
Skrabb Mikael	5 Grankulla	29.4.
Forsman Kim	11 Svidja	12.5.
Jääskeläinen Tuomas	51 Akseli	13.5.
Paakkari Toni	37 Tapani Löfving	21.5.
Hjerpe Johnny	12 Zacharias Topelius	22.5.
Grönlund Henri	17 Turku	2.6.
Uusitalo Inna	R30 Tyrni	4.6.
Seles Erkki	7 Carl Ludwig Engel	11.6.
Sederholm Teemu	26 Pirkka	11.6.
Sakaranaho Toni	37 Tapani Löfving	17.6.
Gustafsson Kajsa	R12 Dagmarkällan	21.6.
Palin Mirjam	R32 Henriikka	21.6.
Orvis Anniina	R54 Birgitta	23.6.
Peltola Nina	R37 Myrskyluodon Maija	27.6.

60

Franzen Berndt-Gustaf	32 Pyhä Lauri	2.4.
Johansson Kai	25 Frater Aboensis	4.4.
Sandbacka Jan-Erik	6 Raseborg	7.4.
Backman Tomas	4 Sveaborg	9.4.
Toukola Aarne	70 Soihtu	9.4.
Suhonen Jorma	50 Föri	14.4.
Graeffe Mats	15 Johan Ludvig Runeberg	15.4.
Bärdén Marie-Louise	R53 Viva Maria	16.4.
Teijonsalo Jussi	5 Grankulla	20.4.
Pakarinen Petri	44 Hjalmar	22.4.
Salmi Sakari	64 Aurajoki	23.4.
Ukkonen Kari	25 Frater Aboensis	26.4.
Häkans Johan	1 Wasa	30.4.
Arvo Juha	18 Kalevala	30.4.
Åberg Pamela	R22 Charlotta Moring	30.4.
Turunen Heli	R21 Helena	30.4.
Anderson Johan	1 Wasa	2.5.
Suokko Iiro	26 Pirkka	3.5.
Stark Mikael	4 Sveaborg	6.5.
Salonen Jukka	39 Porkkala	8.5.
Rantanen Mika	25 Frater Aboensis	9.5.
Veräväinen Tiina	R28 Kristina Brahe	11.5.
Rosti Kimmo Jorma Olavi	14 Mikael Agricola	13.5.
Pohjola Petri	35 Lapinvouti	19.5.
Lindholm Carola	R12 Dagmarkällan	1.6.
Niemi Petri	62 Tampere	4.6.
Salo Sari	R55 Kastehelmi	5.6.
Vesterlund Kenth	27 Toivo Kuula	6.6.
Huldén Carina	R24 Brita Maria	6.6.
Laurén Gunnar	21 Arkipelagia	7.6.
Åback Christer	16 Kungsvägen	10.6.
Roos Kimmo	40 Sipoonhovi	14.6.
Rönnow Ingrid	R16 Teresa	14.6.
Solja Timo	32 Pyhä Lauri	18.6.
Koponen Timo	43 Pyhä Martti	18.6.
Majamaa Heli	R44 Helmi	22.6.
Sjöblom Mats	9 Jacob de la Gardie	27.6.

Pekonen Ari	57 Airisto	27.6.
Stenbacka Åsa	R18 Regina von Emmeritz	27.6.
Vuori Jyrki	53 Tammerkoski	29.6.
70		
Rantanen Auno	56 Kivikartano	1.4.
Rasmus Timo	58 Oskar	9.4.
Kostamoinen Pentti	45 Kymijoki	13.4.
Peippo Pertti	43 Pyhä Martti	14.4.
Haarla-Kettunen Inkeri	R19 Viola	14.4.
Tonberg Nina	R4 Ebba Brahe	16.4.
Salmén Päivi	R41 Saarni	16.4.
Hurme Maija	R21 Helena	17.4.
Heinoja Maarit	R37 Myrskyluodon Maija	17.4.
Tiainen Jouko	42 Hatanpää	20.4.
Strömberg Tomas	13 Åland	22.4.
Olander Tage	10 Sibbesborg	24.4.
Majamaa Alpo	38 Lakeus	24.4.
Slöör-Dannbäck Camilla	R22 Charlotta Moring	27.4.
Lahtinen-Karlsson Maj	R5 Fredrika Runeberg	30.4.
Hirvonen Ulla	R14 Sylvia	30.4.
Uusitalo Auvo	30 Henrik	2.5.
Laakso Turo	61 Wanaja	3.5.
von Kraemer Susanna	R13 Maria Magdalena	4.5.
Elovirta Marja	R54 Birgitta	4.5.
Fabritius Kristina	R10 Ylva	5.5.
Nylund Gerd	R35 Elisabet	5.5.
Grönfeldt Guy	55 Harmaja	10.5.
Björkstrand Lotten	R24 Brita Maria	10.5.
Råstedt Karl	29 Pojovik	12.5.
Asplund Ulf	34 Peter Ålänning	12.5.
Tenho Eva	R54 Birgitta	12.5.
Fallström Peter	40 Sipoonhovi	15.5.
Hakasalo Harri	68 Aalto	16.5.
Koho Maj-Britt	R20 Lovisa Ulrika	18.5.
Helkiö Kirsti	R41 Saarni	21.5.
Toivonen Leena	R51 Lilja	21.5.
Salomaa Aatos	33 Patria	23.5.
Westermarck Rolf	10 Sibbesborg	27.5.
Majalahti Merja	R11 Juliana	28.5.
Roos Inga	R53 Viva Maria	29.5.
Mustaniemi Jouni	22 Juhana Herttua	31.5.
Forsström Benita	R 2 Sophie Mannerheim	1.6.
Tervola Päivi	R40 Alma	3.6.
Haara Sirpa	R48 Mielikki	3.6.
Anderssén Christina	R4 Ebba Brahe	6.6.
Javanainen Risto	32 Pyhä Lauri	9.6.
Mattsson Christer	34 Peter Ålänning	12.6.
Ervasti Matti	55 Harmaja	13.6.
Rantschukoff-Frimodig	Harriet	
	R22 Charlotta Moring	13.6.
Suominen Jari	25 Frater Aboensis	14.6.
Kontio Ritva	R41 Saarni	14.6.
Nyström Tuula-Riitta	R34 Anna Lovisa	15.6.
Laitinen Leena	R6 Minna	17.6.
Laurila Seija	R33 Ingeborg	20.6.
Lempiäinen Tuula	R41 Saarni	22.6.
Sjöblom Diane	R27 Gullkronan	23.6.
Aalto Tuire	R31 Ristmandel	26.6.
Kesti Liisa	R52 Jemina	27.6.
Orpana Minna	R6 Minna	28.6.
Lindström Sol-Britt	R13 Maria Magdalena	29.6.

75

Skogster Airi	R38 Emilie Topelius	2.4.
Lumaja Marja-Liisa	R23 Wellamo	4.4.
Honkasalo Anneli	R30 Tyrni	4.4.

Liewendahl Robert	13 Åland	6.4.
Appel-Storsjö Lise-Lotte	R39 Margareta	10.4.
Varila Marja-Leena	R29 Anna Maria	11.4.
Wikman Ulf	54 Nils Grabbe	12.4.
Saari Markku	46 Kustaanmiekka	12.4.
Hollstén Kristina	R21 Helena	12.4.
Grims Carola	R20 Lovisa Ulrika	14.4.
Kullberg Hjördis	R27 Gullkronan	15.4.
Rauhanen Merja	R21 Helena	16.4.
Kienanen Sari	R50 Aallotar	16.4.
Helkelä Arja	R31 Ristmandel	17.4.
Martonen Agneta	R1 Mathilda Wrede	19.4.
Huldén Eivor	R8 Catharina Månsdotter	21.4.
Maula Maija-Leena	R21 Helena	22.4.
Neuman Majvor	R1 Mathilda Wrede	23.4.
Korpikoski Moa	R24 Brita Maria	23.4.
Johansson Margareta	R35 Elisabet	23.4.
Punnonen Pekka	46 Kustaanmiekka	25.4.
Winter Jorma	35 Lapinvouti	26.4.
Andersson Virpi	R36 Hedvig	26.4.
Rosenström Barita	R16 Teresa	29.4.
Kaila Kaija	R45 Corona	29.4.
Alanen Jorma	52 Selkämeri	30.4.
Koponen Veijo	28 Johannes Linnankoski	3.5.
Karlsson Bertel	21 Arkipelagia	4.5.
Lahikainen Heikki	25 Frater Aboensis	4.5.
Häggström Monica	R12 Dagmarkällan	5.5.
Janson Lola	R34 Anna Lovisa	6.5.
Moisio Linnea	R44 Helmi	9.5.
Afflecht Marja-Liisa	R15 Hanna	10.5.
Paakkari-Kaukonen Paula	R41 Saarni	10.5.
Koskela Inger	R29 Anna Maria	11.5.
Martikainen Hannu	39 Porkkala	13.5.
Lipsanen Vesa	44 Hjalmar	13.5.
Röman Boris	7 Carl Ludwig Engel	16.5.
Ikäheimonen Alpi	26 Pirkka	16.5.
Forsberg Leif-Erik	31 Arvid Mörne	17.5.
Nyberg Sven-Erik	31 Arvid Mörne	18.5.
Wikman Carl-Johan	3 Brahea	19.5.
Kangas Anna-Liisa	R25 Kytösavu	20.5.
Marttala Tuula	R25 Kytösavu	21.5.
Hurme Hannu	17 Turku	25.5.
Jokinen Henna	R37 Myrskyluodon Maija	27.5.
Lindberg Anders	36 Crysseborgh	2.6.
Huomonen Ilkka	19 J.K. Paasikivi	6.6.
Ingman Svante	29 Pojovik	7.6.
Karlsson Jarl	21 Arkipelagia	9.6.
Autio Kaija-Leena	R47 Kaisla	13.6.
Lehtiö Kirsti	R51 Lilja	19.6.
Saari Päivi	R7 Aino	19.6.
Stenvik Mervi	R21 Helena	20.6.
Ginman Leif	21 Arkipelagia	21.6.
Berghem Johan	8 Fänrik Stål	21.6.
Thodén Carl Johan	8 Fänrik Stål	21.6.
Orrenmaa Vesa	27 Toivo Kuula	22.6.
Chabaud-Fransén Christina	R34 Anna Lovisa	23.6.
Sillanpää Barbro	R8 Catharina Månsdotter	23.6.
Honkasalo Jukka	56 Kivikartano	25.6.
Granvik Marianne	R39 Margareta	27.6.
Lahti Marjaana	R21 Helena	27.6.
Laurila Juha	26 Pirkka	30.6.

80

Holmström Gerhard	34 Peter Ålänning	2.4.
Kevin Marita	R22 Charlotta Moring	4.4.
Werthmann Peter	6 Raseborg	5.4.
Raittila Erkki	58 Oskar	5.4.

Födelsedagar 1.2.2025 - 31.3.2025

Ketola Pirjo-Riitta	R37 Myrskyluodon Maija	8.4.	Hagelberg Kaj	16 Kungsvägen	25.6.	Olenius Britta	R5 Fredrika Runeberg	13.6.
Virtanen Eeva	R7 Aino	10.4.	Sundström Guy	29 Pojovik	27.6.	Bäckström Brita	R16 Teresa	15.6.
Sirviö Irma	R49 Pihlaja	12.4.	Westerholm Barbro	R12 Dagmarkällan	27.6.	Stark Torbjörn	4 Sveaborg	16.6.
Karppinen Timo	49 Heureka	15.4.	Lindholm Leif	6 Raseborg	29.6.	Sjöblom Börje	1 Wasa	18.6.
Hvitfelt Juhani	25 Frater Aboensis	17.4.	Pietilä Pekka	56 Kivikartano	30.6.	Fernström Inkeri	R45 Corona	18.6.
Lindquist Rolf	1 Wasa	19.4.				Norrgård Sven	12 Zacharias Topelius	25.6.
Wikstedt Rolf	31 Arvid Mörne	24.4.	85			Järvelä Arja	R33 Ingeborg	26.6.
Oiva Turkka	17 Turku	3.5.	Björkgren Sol-Britt	R4 Ebba Brahe	6.4.	Piela Margaretha	R5 Fredrika Runeberg	27.6.
Alanko Gabriella	R18 Regina von Emmeritz	4.5.	Smeds Berit	R1 Mathilda Wrede	8.4.			
Taponen Reijo	59 Rumpalipoika	9.5.	Andila Carl-Gustaf	1 Wasa	17.4.	90		
Broman Ulla-Stina	R2 Sophie Mannerheim	14.5.	Eriksson Christel	R12 Dagmarkällan	18.4.	Alanko Gunnel	R38 Emilie Topelius	4.4.
Kurula Markku	39 Porkkala	15.5.	Backman Henrik	5 Grankulla	19.4.	Lehojärvi Sanni	R40 Alma	4.4.
Lindqvist Benita	R12 Dagmarkällan	15.5.	Holmström Ulla	R12 Dagmarkällan	19.4.	Heimonen Lasse	1 Wasa	14.4.
Tawast Jouko	51 Akseli	16.5.	Loman Ing-Marie	R8 Catharina Månsdotter	19.4.	Brunila Aarno	3 Brahea	18.4.
Baslier Solveig	R8 Catharina Månsdotter	17.5.	Sjöström Henrik	1 Wasa	21.4.	Ståhlberg Magnus	4 Sveaborg	20.4.
Wartiainen Erkki	44 Hjalmar	18.5.	Koski Reima	17 Turku	26.4.	Niklander Anja	R19 Viola	4.5.
Malmberg Unto	32 Pyhä Lauri	20.5.	Rosenberg Valborg	R4 Ebba Brahe	1.5.	Randell Rainer	4 Sveaborg	5.5.
Blom-Lindström Marianne	R36 Hedvig	20.5.	Saustamo Vappu	R46 Vilja	1.5.	Suominen Artto	49 Heureka	22.5.
Laitinen Matti	28 Johannes Linnankoski	24.5.	Oja Tauno	6 Raseborg	4.5.	Weckström Jarkko	10 Sibbesborg	23.5.
Airola Iisa	R19 Viola	25.5.	Vainio Laila	R46 Vilja	21.5.	Antti Barbro	R20 Lovisa Ulrika	3.6.
Laitinen Eija	R15 Hanna	27.5.	Kulovuori Kari	52 Selkämeri	24.5.	Kuuttinen Raimo	24 Kuninkaanportti	8.6.
Keskinen Marianne	R4 Ebba Brahe	29.5.	Kulmala Uuno	58 Oskar	24.5.	Rothe Robert	8 Fänrik Stål	9.6.
Landén Regina	R12 Dagmarkällan	30.5.	Sundström Sven	6 Raseborg	26.5.	Tuominen Pekka	19 J.K. Paasikivi	9.6.
Granö Göran	36 Crysseborgh	1.6.	Häggström Leif	2 Nylandia	28.5.	Roberts Folke	23 Bastionen	16.6.
Kalajo Maija	R40 Alma	5.6.	Pressler Udo	5 Grankulla	31.5.	Portin Ulla	R43 Karin	21.6.
Gawdzinski Marita	R45 Corona	5.6.	Lindberg Urda	R5 Fredrika Runeberg	4.6.	Tiesmaa Kaarlo	14 Mikael Agricola	23.6.
Sid Sven	11 Svidja	8.6.	Hultholm Bo	36 Crysseborgh	5.6.	Kärmeniemi Anneli	R33 Ingeborg	25.6.
Blomberg Sten-Åke	13 Åland	9.6.	Ringwall Marina	R13 Maria Magdalena	6.6.			
Wallén Hannele	R5 Fredrika Runeberg	11.6.	Heinonen Beata	R2 Sophie Mannerheim	6.6.	95		
Ahola Nena	R28 Kristina Brahe	11.6.	Lahdensuo Anneli	R33 Ingeborg	6.6.	Kaarnimo Elisabeth	R16 Teresa	11.5.
Sirviö Tapio	56 Kivikartano	20.6.	Wallenius Nils Olof	31 Arvid Mörne	12.6.			
Saine Pentti	52 Selkämeri	24.6.	Carlberg Thea	R3 Aurora Karamsin	13.6.			